

ಪ್ರಕಾಶ

ಪಂಪುಟ-೯

ಪುಟಕ-೧೦

ಜುಲೈ 1987

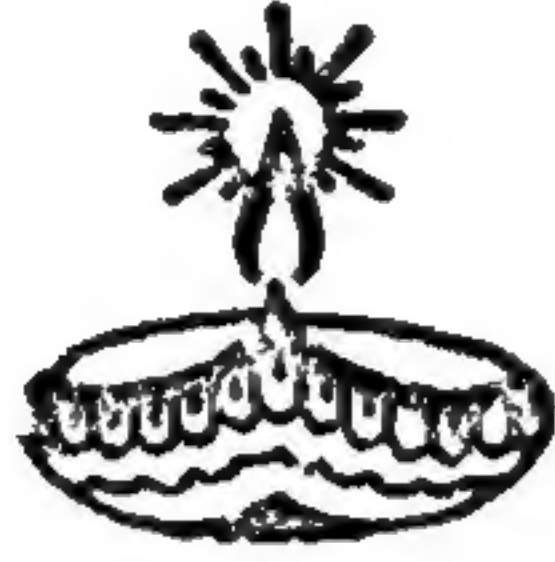
ತೃತೀಯ ಕಾಲಂಜಿ

- ☐ ರೀಲಾ ಮಿರ್ಚಿ
- ☐ ಎಸ್ಕೆ. ಮಧುಸೂದನ
- ☐ ಕೇಫೆ
- ☐ ಆನಂದ್
- ☐ ಪೂರಿ
- ☐ ರಾಮಿ
- ☐ ಗೌತಮ
- ☐ ದುರ್ಮಿಷಾ
- ☐ ಶಿವು
- ☐ ಕಪಟಕವಿ

ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058

ದೂರವಾಣಿ 385902 ತುತಿ 'ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫ್ನ್ 845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆ ನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭ ಶ್ರಮಗಳೊಂದಿಗೆ :—

ಎನ್ ಎಸ್ ಗಿರಿಮಾಜಿ ಆಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬರ್ಬ್,
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೪

ಜುಲೈ 1987

ಸಂಚಿಕೆ ೧೦

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 15/-
ಅರ್ಜಿವ ಚಂದಾ : ರೂ. 150/-
ಪೋಷಕರು ರೂ. 500/-

ಎರಡು ಮಾತು

ಅಪರಂಜಿ ತಿಳಿಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ. ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನ, ಕವನ, ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರ, ವಿದಂಬನೆ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸದಾ ಸ್ವಾಗತ. ಸುತ್ತಣ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿನ ಕೊಂಕು, ಓರೆಕೋರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ತಿದ್ದುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿದಾಗ, ನೋಡಿ, ನಕ್ಕು, ಮನಸ್ಸಿನ ಅಳಲನ್ನು ಉಪಶಮನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಅಪರಂಜಿಗೆ ಚಂದಾದಾರರ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಓದಿ ನಸುನಕ್ಕಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಒಂದು ಚಂದಾವನ್ನು ಮಿತ್ರತ್ವದ ಕುರುಹಾಗಿ ನೀಡಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಪತ್ರಿಕೆ ಬೋರ್ ಎನಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುವಿಗಾದರೂ ಕಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ನೇಡು ತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ ?

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಸಂಪಾದಕ

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ

ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ :

36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು-560 003

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ....

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಆನಂದ್	4
ಕೋಡುಬಳೆ ರಹಸ್ಯ	ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ	6
ಕೋಟೆಯ ವ್ಯಥೆ	ಎಸ್ಕೆ. ಮಧುಸೂದನ	10
ಯಾತ್ರಿಕರ ಪತ್ರ	ಕೇಫ	12
ಒಂದು ನೀತಿ ಕತೆ	ಆನಂದ್	15
ಲಿಪ್ಪು ದಾತ	ಸೂರಿ	17
ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ	ರಾಮಿ	23
ನೆನಪು	ಗೌತಮ	27
ದುವಿನೀತನ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು	ದುವಿನೀತ	29
ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ	ಶಿವು	32
ಪುಸ್ತಕ ವಿಮರ್ಶೆ	ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ	34
ಒಂದು ಸ್ಟೀಡನ್ ಲೋಕಗೀತೆ	ಕಪಟಕವಿ	36

ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳು : ಅಶ್ವಥ್, ಚಂದ್ರು, ಜಿ. ವಿ. ಜಿ.

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು-3 ದೂರವಾಣಿ : 362989, 363444

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೪

ಜುಲೈ ೧೯೮೭

ಸಂಚಿಕೆ ೧೦

ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅದರ ಒಳಗೇ ಹೊಕ್ಕನು.

—ತೈತ್ತಿರೀಯಂ.

ಈಶ್ವರನು ಪುರುಷಾಕಾರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನಿಲ್ಲದೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಿತು ಎಂದು ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕನು ಎಂದು ಶ್ರುತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಜೀವನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಿಂತ ಬೇರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಇನ್ನೊಂದು ಶ್ರುತಿ ಅವನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯ ನೋಟಕನಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಡಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಮಾತಿಗೆ ಆಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯವೊಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ನಿಕರಾಗುವ, ಜಪಾನ್, ಸ್ವೀಡನ್, ವಾಟರ್‌ಗೇಟ್, ಇರಾನ್ ಹಗರಣಗಳು ಇವೆಯಲ್ಲ; ನಮಗೆ ಇದರ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೇಗನೇತಾದಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಿಕ್ಷನೇತಾದಿಗಳು ರಾಜೀನಾಮೆ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸ್ವೀಡನಿನಲ್ಲಿ ಆಡಿಟೇತಾದಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ 'ಅವನು' ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೀವಿಗಳು ನಡೆಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಇದೆಲ್ಲವೂ 'ಅವನ' ಕೆಲಸವೇ.

ಕಸ್ಮೈ ದೇವಾಯ ಹವಿಷಾವಿಧೇಮ ಎಂದರೆ ಯಾವ ದೇವರಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡೋಣ ಎಂಬ ವಿಸ್ಮಯಕಾರಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. 'ಕ' ಎಂದರೆ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪ ನಾದ ಅಸ್ಮೈ ಎಂದರೆ ಅವನಿಗೇ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡೋಣ ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಯ. ಹಲವು ಮಾತುಗಳಿಂದೇನು? ಮಾತಿಗೆ ಆಯಾಸವಾದೀತು. ತೆಪ್ಪಗೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಲೇಸು. ಯಾಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಾ? ಅವನು ಯಾರೆಂದು ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ

“ನೀವು ಹಾರಿಸೋ ಕೆಲವು ಕಿಡಿಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ”, ಅಂತ
ಒಬ್ಬರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅನರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು!

* * *

ಮಿದುಳು ಕಸಿಯುತ್ತ ಭಾರತದ ವೈದ್ಯರ ಹೆಜ್ಜೆ

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಬ್ರೇನ್ ಡ್ರೇನ್‌ಗೆ ಇದು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮವೇನೋ?

* * *

ಫೇರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜತೆ ಒಪ್ಪಂದ ರದ್ದು

—ಸುದ್ದಿ

ಸರಿ, ಊರು ಸೂರೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಕೋಟಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದಂತೆ!

* * *

ಲಂಡನ್ನಿನ ಬಿಗ್ ಬೆನ್ ಗಡಿಯಾರ ವಾಲುತ್ಪಿದೆಯಂತೆ

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಪಾಪ, ಅದರ ಕಾಲ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತೋ?

* * *

ಕೆಲವು ಬೃಹತ್ ಶಕ್ತಿಗಳು ಭಾರತವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ.

—ಶ್ರೀ ಗಾಂಧಿ

ಹೌದೇ? ಒಳಗಡೆಯಿಂದಲೋ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದಲೋ?

* * *

ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಭವನ ನಿರ್ಮಿಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಧನ ಸಹಾಯ

—ಸುದ್ದಿ

ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಜುಟ್ಟಿಗೆ....!!

* * *

ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೌರಿಂಗ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ

—ಸುದ್ದಿ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ರೋಗಿ ಬಚಾವ್!

* * *

ಲಂಚದ ಆಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ ರಷ್ಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆ

—ರೇಡಿಯೋ ಸುದ್ದಿ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೀಗಾದರೆ ಜನಸುಖ್ಯೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯ!

* * *

ತುಂಬಾ ಮಾತನಾಡುವ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅಪಶ್ರುತಿ ಹಿಡಿದ ಸಿತಾರ್‌ನಂತೆ.

—ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ರಾಯ್

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಿಂದರಿ ಎನ್ನಬಹುದೇ?

ಕೋಡುಬಳಿ ರಹಸ್ಯ

— ಲೀಲಾ ವಿಃಲೆ

ಮಾಲಾ ಎಲ್ಲರಂತೆ ನಾರ್ಮಲ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರೂ ಅವಳ ಒಂದೇ ಒಂದು ವೀಕ್‌ನೆಸ್ ಎಂದರೆ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೂ ಅವಳು ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ, ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಕಾನನ್ ಡಾಯಲ್, ಅಗಾಧಾ ಕ್ರಿಸ್ತಿ ಮುಂತಾದವರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿನ ಸಂಚುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವಳ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿವೆ.

ಮಾಲಾಳ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಬ್ಬಯಕೆ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನೂ ಬರೆಯ ಬೇಕೆಂಬುದು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಸ್‌ಪೆನ್ಸ್ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಿದವಳಿಗೆ ಅದೇನು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬರೆದೇ ಬರೆದಳು ಮಾಲಾ ಬೃಹತ್ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನೂ. ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದ ಸಂಚು, ಪಿತೂರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡವು ಅವಳ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ. ಬರೆಯುವ ಮುನ್ನ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡಿಸಿದ ಏಕೈಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಯಾರ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಕಾಪಿ ಮಾಡಲಿ ಎನ್ನುವುದು. ಎಲ್ಲರ ಶೈಲಿಗಳೂ ಕರಗತ ವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರ ಶೈಲಿ ಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಳು!

ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದಾಗಲೇ ಅದು ಗಹನವಾದ ಕೃತಿಯೆಂಬ ಅರಿವು ಅವಳಿಗುಂಟಾಯಿತು. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿನ ಪಿತೂರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿದ್ದವೆಂದರೆ ಯಾವ ಶರ್ಲಾಕ್ ಹೋಮ್ಸ್‌ನೂ ಬಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಕಠಿಣ! ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಹತು ಪೇಜಿಗೊಂದು ಕಳೇಬರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅವಳ ಚಮತ್ಕಾರದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಸತ್ತವನು, ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಒಡಾಡಲಾಂಭಿಸಿ, ಕೃತಕ ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಾಚಕರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಲಸುಪೋಲೋಗರ ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ವಾಚಕರಿಗೆ ಯಾರು ಯಾರು ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ, ಕಳ್ಳ ಯಾರು, ಪೋಲಿಸ್ ಯಾರು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಸಾಹಸವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಸಸ್‌ಪೆನ್ಸ್ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಲು ಐದನೆ ಅಧ್ಯಾಯದ ಕಳ್ಳನೇ, ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅರಕ್ಷಕನಾಗಿ.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪಾಚಕರನ್ನು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು ಮಾಲಾ ! ಅಂತೂ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. (ಅಶುಭವಲ್ಲ, ಶುಭ ಕಾರ್ಯ!)

ಈಗ ಈ ಬೃಹತ್ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಯಾರ ಕೈಲಾದರೂ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಯಾರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ?

ಅಯ್ಯೋ, ನಿಮಗೆ ಮಾಲಳ ಎರಡನೆಯ ವೀಕ್‌ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಅದು ಕೋಡುಬಳೆ! ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಕೋಡುಬಳೆ ಎಂದರೆ ಪಂಚ ಪ್ರಾಣ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳು ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೋಡುಬಳೆ ಹೊಸೆಯು ವುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತಿದ್ದಳು. ಕೊಬ್ಬರಿ ಕುಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ ಅವಳ ಕೋಡು ಬಳೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡವರಿಗೆಲ್ಲಾ 'ಸ್ವರ್ಗ' ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದರ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು!

ಮಾಲಳ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕಿ ಸುಹಾಸಿನಿ, ಮಾಲಳಿಗೂ, ಈ ಲೇಖಕಿಗೂ ಕೋಡುಬಳೆ ಸ್ನೇಹ ಬೇರೂರಿತ್ತು, ಅಂದರೆ ಮಾಲಾ ಕೋಡುಬಳೆ ಮಾಡಿದಾಗೆಲ್ಲಾ ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಕೊಂಚ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಹಾಸಿನಿಯಾದರೂ ದೇಶ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕಿ. ನೂರಂಟು ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು — ಹೀಗೆ ವಿಪರೀತ ಹೊರಗಡೆಯ ಕೆಲಸಗಳೊಂದಿಗೆ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆಕೆಗೆ ಈ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ತಿಂಡಿ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಸಮಯವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಲಳ ಮನೆ ಕೋಡುಬಳೆಗೆ ಸದಾ ಸುಸ್ವಾಗತವಿತ್ತು.

ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಲೇಖಕಿಯ ಕೈಯಿಡುತ್ತಾ “ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ನೀವು ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕು. ಓದಿ ನೋಡಿ, ಸುಮಾರಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು ಮಾಲಾ.

ಕೋಡುಬಳೆ ಸರಗಳು ಲೇಖಕಿಯ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಸುಳಿದಾಡಿದವು. ಅದರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಒಪ್ಪಿ, ದೀರ್ಘವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನೂ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು.

ಮಾಲಳ ಪುಸ್ತಕ ಅಚ್ಚಾಯಿತು. ಬೇಕಾದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಕಾಪಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಫೋನ್ ಟ್ರಿನ್ ಗುಟ್ಟಿತು.

“ಯಾರು?”

“ನಾನು ಶೀಲಾ. ಪುಸ್ತಕ ನೋಡಿದೆ. ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.....

ಮಾಲಳ ಮುಖ ಅರಳಿತು.

ಶೀಲಾ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು: “ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಮುನ್ನಡಿಯನ್ನೂ ಸುಹಾಸಿನಿಯವರು ಬರೆದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಬೇಕೆ?”

ಮಾಲಳ ಅರಳಿದ ಮುಖ ಶ್ರೀಕಾಯಿತು.

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪತಿರಾಯರು ಸಿಕ್ಕರು. ಮನೆಯ ಹಳೇ ಸ್ನೇಹಿತರೆಂದೂ ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ಕಾಪಿ ಗಂಟು ಹಾಕಿದ್ದಳು ಮಾಲಾ. “ಏನಮ್ಮ ಮಾಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೀಯಾ?” ಅಂದ್ರು ರಾಯರು.

ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯ ಕೇಳಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರೇ “ಎಷ್ಟು ಗಹನವಾದಿದೆ ಯಮ್ಮ” ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡಿದರು.

“ಏನೋ ಬರೆದೆ” ಎಂದಳು ಮಾಲಾ ದೈನ್ಯವಾಗಿ.

“ಅದೇ ಆ ಮುನ್ನಡಿ, ಆಕೆ ಅದೆಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದಿದಾರೆ. ಭಾಷೆ ಒಲು ಬಿಗಿ. ಅಂಥ ಕನ್ನಡ ಓದದೇ ಎಷ್ಟೋ ದಿನವಾಗಿತ್ತು....

“ಮಾಲಳ ಕಿವಿಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು. ರಾಯರು ಮುಂದೆ ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು?

ಅವಳ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಕಲಶಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಬಂತು ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ.

“‘ಕೈದಿ ಯಾರು’ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡು ಓದಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಹಾಸಿನಿ ಅವರು ಮುನ್ನಡಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮುನ್ನಡಿಗಳಿಗೇ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಟ್ಟು, ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅದು ಆಕೆಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಕಸ ದಲ್ಲಿ ರಸವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಪೂರಾ ಸಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪತ್ತೇ ದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಒಂದೇ ಒಂದು ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕಿ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಮುನ್ನಡಿ ಬರೆದರು ಎನ್ನುವುದು”

ಮಾಲಳ ಮುಖ ಅರಳಿತು. ಅಂತೂ ತನ್ನ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿ ಯಾರೂ ಬಿಡಿಸಲಾರದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮಾಲಾ ಕೋಡುಬಳೆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಸುಪಟ್ಟಳು.

ಮುಸುಪಟ್ಟಳು

“ಸ್ಟೆಚ್ ಆನ್ ಮಾಡು ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಮಲಗಿದ್ದು.”

ಕೋಟೆಯ ವ್ಯಥೆ

—ಎಸ್ಕೆ. ಮಧುಸೂದನ

ಗತಕಾಲದ ಜನರ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಯತ್ತಿನ
ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಳ ಬುರುಜು ಹೆಬ್ಬಂಡೆ
ಗಂಡು ಚರಿತೆಯ ಕೋಟೆ ನಾಡಾಯಿತು.

ಮೂಗ ನಿಟ್ಟಿಗೆ ಬರೆದ ಕಲ್ಪನೆ ದಂತಕತೆಗಳೋ
ಇತಿಹಾಸವೆನಿಸಿತು
ಸಂ-ಶೋಧಗಳ ನೆಪದಲ್ಲಿ
ಶೀತ ಲಡಾಯಿಯ ಗರಡಿಯಲಿ ತಾಕತ್ತಿನ ದವೆಯಾಯಿತು
ಹೆಸರೇ ಜಬರಾಯಿತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ-
ಕಲ್ಲುಗಳೆಲ್ಲ ಕತೆ ಕತೆಯಾದುವು
ಬಣ್ಣಗಳೆಲ್ಲ ಗುಹೆಯ ಕಲೆಯಾದುವು
ವಿದೇಶೀಯರಿಗೆರವಾದುವು.

ವೆರವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲೇ ಹೋದ ಮಾನ
ದೊಂಬಿ ಸಮಾರಂಭ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲಿ
ಕೋಟೆ ಹರಾಜಾಯಿತು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಹುಳುವಾಯಿತು.

ಗಲಿಬಲಿಯ ಗಂಡುಗಳೆಲ್ಲ ಕಡಕೊಂಡು
'ಹುಲಿವೇಶ' 'ಮರಗಾಲು' ಕಟ್ಟಿ ಕುಣಿದುವು
ತಗಡಿನ ತುಂಡುಗಳೆಲ್ಲ ಕತ್ತಿಗಳಾಗಿ ಬಡ್ತಿಪಡೆದುವು
ಕಲೆಹಾಕಿದ ಕೋಟೆ ಸರಕೇ
ಮ್ಯೂಜಿ 'M' ನಿವೇಶನವಾಯಿತು
ಬರೆದದ್ದೇ ಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಸಾಲೆ ಇತಿಹಾಸ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ
ಲವ್ ಪಡೆದು ಹನಿಮೂನಾಯಿತು.

“ನಾ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸ್ತೇನಿ, ಪ್ರೀತಿಸ್ತೇನಿ, ಪ್ರೀತಿಸ್ತೇನಿ, ಪ್ರೀತಿಸ್ತೇನಿ, ಪ್ರೀತಿಸ್ತೇನಿ,
ಪ್ರೀತಿಸ್ತೇನಿ, ಪ್ರೀತಿಸ್ತೇನಿ. ಇನ್ನೊಂದವರ ಆ ಮಾತೆಲ್ಲೇಡಾ ತಿಳಿತೇ!”.

ಯಾತ್ರಿಕರ ಪತ್ರ

—ಕೇಫ

ಅಡ್ಡಗದ್ದೆ ಮತ್ತು ಗಾಂಧಿಗಳ ತಕರಾರುಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ, ನಮ್ಮ ತಲಕಾಡು ದಾಟಿ ಹಿಡಿದೆವು. ಸುಮಾರು ಮೂರು, ಮೂರೂವರೆ ಕಿ.ಮೀ. ಕಷ್ಟ ದಿಂದ - ರಸ್ತೆಗೆ ಟಾರ್ ಹಾಕೋ ನೆಪದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ತುಂಬಾ ಜಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಸುರಿದು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಕೂಲಿಗಳು ಓವರ್‌ಟೈಮ್ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ — ಸೈಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತಾ ನಡೆದಿದ್ದೆವು.

ಸುಮಾರು 15-20 ಜನರ ಗುಂಪೊಂದು ಸಿಗ್ತು.

“ನನ್ನನ್ನೇನು ವಿ.ಪಿ. ಸಿಂಗ್ ಅಂತ ತಿಳ್ಕೊಂಡ್ಯಾ ನಿನ್ನತ್ರ ಬೋಫರ್ ಡೀಲ್ ವ್ಯಾವಾರ ಮಾಡಾಕೆ ?” ಅಂತ ಒಬ್ಬತ ಎತ್ತರ ಧ್ವನಿ ಕಿರಿಚ್ತಾ ಇದ್ದ.

“ಅಂಗೇನಾದ್ರೂ ಆಗಿದ್ದಿದ್ರೆ ನಿನ್ನಲ್ಲು ಉದುರಿಸಿಬಿಡ್ತಿದ್ದೆ—ತಿಳ್ಕಾ” ಅಂತ ಅದಕ್ಕೆ ಮರು ಸವಾಲು ಬಂತು - ಇನ್ನೂ ಎತ್ತರದ ಕಿರುಲಿನಲ್ಲಿ.

ಚಂದಿ ನಿಂತ. ರಾಜ ನಿಂತ. ನಾನೂ ನಿಂತೆ.

ಆಗ್ಲೇ ನಮಗೆ ಕಂಡಿದ್ದು — ಆ ಜನರ ಗುಂಪಿನ ಮಧ್ಯೆ ಎರಡು ಎಮ್ಮೆಗಳು ನಿಂತಿದ್ದು ಅಂತ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ — ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯ್ಸಿದವೇ ವಿನಹ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರ ಪೈಕಿ ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಕೇರ್ ಮಾಡಗಲಿಲ್ಲ.

“ಈಗ ಬಾ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ — ಈ ಕ್ಷಾಣಗಳಿಗೆ ತಲೆಗೆ ಏನ್ನೂರು ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೊಡೋಕೆ ಒಪ್ಪೊಂಡ್ಯೋ ಇಲ್ಲೋ?” — ಒಂದು ಧ್ವನಿ.

“ಔದು ಒಪ್ಪೊಂಡೆ. ಆದ್ರೆ ನೀನೇ ಮಾಲೀಕ ಅಂತ ತಿಳ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ನೀನು ದಳ್ಳಾಳಿ ಕುರಿಯಪ್ಪನಿಗೆ ಮರಿ ದಳ್ಳಾಳಿ ಅಂತ ಈಗ್ಲೇ ತಿಳ್ಕೊಂಡಿದ್ದು”

“ನಿಂಗದೆಲ್ಲಾ ತಿಳ್ಳಂಡೇನಾಗ್ಬೇಕು — ನಿಂಗ ಕ್ವಾಣಾ ಬೇಕು. ನಾವು ಕೊಡ್ತೇವೆ. ದುಡ್ಡು ಮಾತಾಡ್ತಪ್ಪು ಕಕ್ಕು ಅಷ್ಟೇ” ಖಡಾಯಿಂಡಿತದ ಮಾತು.

ಕಕ್ಕೀನಿ — ರಶೀದಿ ನಾ ಕಕ್ಕಿದಪ್ಪು ಹಣಕ್ಕೆ ಕರಿಯಪ್ಪಿಂದ ಬರ್ಬೇಕು — ಕ್ವಾಣಾ ಕರಿಯಪ್ಪಂದು — ದಳ್ಳಾಳಿ ಕುರಿಯಪ್ಪಂದಲ್ಲ”

“ಅದಾಗಾಕಿಲ್ಲ — ಕರಿಯಪ್ಪಿಂದ ಕುರಿಯಪ್ಪು ಮಾರಾಕೇಂತ್ಲೇ ಕ್ವಾಣಾನ ತಂದಾನೆ ಅದರಾಗೆ ಕುರಿಯಪ್ಪಂದೂ ಬಾಗಿಲ್ವಾ?”

“ಅಂಗಾರೆ ಈ ಮರಿಯಪ್ಪಾಕ ಬಂದ ಮದ್ಯೆ — ಬೇಕೊಫ?”

“ಅವನು ಕುರಿಯಪ್ಪನ ದಳ್ಳಾಳಿ —

“ಯಾವೋ ಅವನು ನನ್ನ ಬೇಕೊಫಾಂದಿದ್ದು?”

“ದೊಡ್ಡ ಕರಿಯಪ್ಪ — —

ಆ ಕ್ಷಣ ಫ್ರೀ ಫಾರಾಲ್ ಫೈಟಿಂಗ್ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಈ ಗಲೇಟೇಲಿ ಆ ಎರಡೂ ಕ್ವಾಣಗಳು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ನುಗ್ಗಿ — ಚಂದೀನ ರಾಜನ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಬೀಳ್ವಿ ಗದ್ದೆಗಳ ಕಡೆ ಓಡಿದವು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲ ಆ ಕ್ವಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಕೆ ಓಡಿ ದರು — ಇಬ್ಬರು ಆಸಾಮಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು.

“ಏನು ಜಗಳ?” ಅಂತ ಚಂದಿ ಕೇಳ್ತೆ — ರಾಜನ ಸೈಕಲ್‌ನ ಎತ್ತಿಡ್ತಾ.

“ಕ್ವಾಣದ ವ್ಯಾಪಾರಾರಿ”

“ಕ್ವಾಣಗಳ ಓನರ್ ಯಾರು? ಕರಿಯಪ್ಪನೋರಾ?”

“ಅಲ್ಲೀ — ಗಿರಿಯಪ್ಪಂದೊಂದು ಕ್ವಾಣ — ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬಿಂದು — ಚಿಕ್ಕಮರಿಯಪ್ಪಂದು ಒಂದು.

“ಅವರಿಬ್ಬೂ ಇರಲಿಲ್ವಾ ಈ ಗುಂಪ್ನಲ್ಲಿ?”

“ಇದ್ದರಿ. ಆವರೆ ಅವರು ಕ್ವಾಣಾ ಮಾರ್ತಾರೇಂತ ಅವರ ಮನ್ನಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಬಾರದ್ದೀ. ಅದಕ್ಕೇ ಕರಿಯಪ್ಪನಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದು. ಚಿಕ್ಕಮರಿಯಪ್ಪನಿಗೂ ಕರಿಯಪ್ಪನಿಗೂ ವಾದೋರ್ಸ ಕುರೀ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಇತ್ತೀ. ಅದ್ದೇ ಮರಿಯಪ್ಪನ್ನ ಮಾರ್ತೊಡೂಂತ ಕೇಳಿದ್ದು ಕರಿಯಪ್ಪ. ಈ ಉಪಾಯ ಹೇಳ್ತೋನು ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಹರಿಯಪ್ಪರೀ. ಅದೇನೀ ಇಷ್ಟು ಜಗಳ—ಲೋ—ದೊಡ್ಡ ಕರಿಯಾ ಬಾರ್ಲಾ — ಪುನಾ ಬಡಿದಾಟ ಶುರುವಾಯ್ತು — —” ಅಂತ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೋನು ಓಡಿದ.

“ನಾನೂ ಬಂದೆ ಚಿಕ್ಕರಿಯಪ್ಪಾ ಅಂತ್ಯಮತ್ತೊಬ್ಬನೂ ಓಡಿದ.

ದೂರದ ಗದ್ದೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕ್ವಾಣಗಳು ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದು.

“ಅಯ್ಯಾ ಈ ಕರಿಯಪ್ಪ — ಕುರಿಯಪ್ಪ — ಮರಿಯಪ್ಪ — ” ಚಂದಿ ಶುರು ಮಾಡಿದ.

“ದೊಡ್ಡ ಕರಿಯಪ್ಪ — ಚಿಕ್ಕರಿಯಪ್ಪ — ಚಿಕ್ಕ ಮರಿಯಪ್ಪ —”

“ಸ್ವಾಪ್!” ಅಂದೆ.

ರಾಜ ಚಂದಿ ಸುಮ್ಮನಾದರು.

“ನಮಗೆ ಕ್ವಾಣಕ್ಕೂ ಎಮ್ಮೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗೊತ್ತಾಗೊಲ್ಲಲ್ಲ—” ಅಂದೆ.

“ಕ್ವಾಣಾನ ನೋಡೋ ಕಡೆ ನೋಡಿದ್ದೆ ಅದು ಎಮ್ಮೇನೋ ಕ್ವಾಣಾನೋ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ” ಅಂದ ಚಂದಿ.

ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ.

“ಚಂದಿ — ನಂಗಿದುವರೂ ಬೋಫರ್ ಡೀಲ್ ಹಿಂದೂ ಮುಂದೂ ಅರ್ಥ ವಾಗಿರ್ದಿಲ್ಲ. ಈಗರ್ಥವಾಯ್ತು” ಅಂದ ರಾಜ. ಸೈಕಲ್ ತಳ್ಳುತ್ತಾ.

ನಾನು ರಾಜನ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ಆದ್ರೆ ಅವನು ಯಾವ ಆಗ್ಮು ಮೆಂಟಿಗೂ ತಯಾರಾಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಯಾತ್ರೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದೆವು.

ಒಂದು ನೀತಿ ಕತೆ

—ಆನಂದ್

ಮೊನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಏನೋ ಯೋಚಿಸ್ತು ಕೂತಿದ್ದೆ. ಟಿ.ವಿ. ರಿಪೇರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ರಿಂದ ಕೊಂಚ ಅಂತರ್ಮುಖನಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು! ನನ್ನ ಮಗ ರಾಜ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಆಗಿ ರಸಲ್ಪು ಬಂದು ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನೇ ನನಗೆ ತೋರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೂಗಿದೆ ಅವನ್ನ. 'ಏನೋ ಮರಿ, ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಎಲ್ಲಿ?' ಅಂದೆ.

'ಅಮ್ಮ ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಸೈನ್ ಹಾಕಿದಾಳಲ್ಲ! ನಾಳೆ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಪಾಪಸ್ ಕೊಡಬೇಕು' ಅಂದ. ಎಲ ಎಲಾ ಅಂದು ಕೊಂಡೆ. 'ನನಗೆ ತೋರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲೋ. ಎಲ್ಲಿ ತಗೊಂಡು ಬಾರೋ ಇಲ್ಲಿ' ಅಂದೆ.

'ಏನೂ ವಿವೇಷ ಇಲ್ಲ ಅಣ್ಣ ಅದರಲ್ಲಿ! ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಇರೋ ಹಾಗೇ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಪಾಸಾಗಿದೆ' ಅಂದ ರಾಜ. ನನಗೆ ರೇಗಿರು. ನನ್ನ (ಸೂಕ್ಷ್ಮ) ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು: ಇವನು ಯಾವುದೋ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಮಿ ದಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬಂದಿದೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಕಾರ್ಡ್ ತೋರಿಸೋದನ್ನ ಅವಾಯ್ಡ್ ಮಾಡ್ತಿದಾನೆ ಅಂತ. 'ರಾಜ, ನಾನು ಕಾರ್ಡ್ ನೋಡಲೇ ಬೇಕು' ಅಂದೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ. ವಿಷಯ ಸಣ್ಣದಾದರೂ ನನ್ನ ಹಕ್ಕು ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಅಲ್ಲವೆ?

ರಾಜ ಅವನಮ್ಮನ ಹತ್ರ ಹೋದ. ಅವಳು ಬಂದಳು; ಕೈಲಿ ಸೌಟು, ಮುಖಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹ ನಗೆ! 'ಏನೊಂದ್ರೆ?' ಅಂತ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದಳು. 'ರಾಜನ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಎಲ್ಲಿ?' ಅಂದೆ. 'ನಾನೇ ನೋಡಿ ಸೈನ್ ಹಾಕಿದೀನಿ; ಈ ಚಿಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಯಾಕೆ ತಲೆ ನೋವು ತರಿಸಬೇಕು?' ಅಂದಳು. 'ಅಲ್ಲ ಕಣೆ ರಾಜನ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನೋಡೋ ಹಕ್ಕು ಇರೋದು ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ನನಗೂ ಅಂತ ಮರೀ ಬೇಡ!' ಅಂದೆ. ನನ್ನ ಭಾರ್-ಯೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಯೇ, 'ಅಲ್ಲೀ, ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಪೇರೆಂಟು ಸೈನ್ ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕು ಅಂತ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಲೇ ಇದೇರಿ!' ಅಂದಳು.

ಈ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕಲಹ ಹೇಗೆ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತೆ ಅಂತ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದ ರಾಜ. ಇವನ ಮುಂದೆ ಜಗಳ ಯಾಕೆ ಅಂತ 'ರಾಜ, ನೀನು ಹೊರಗೆ ಆದಿಕೋ ಹೋಗು' ಅಂದೆ. ಅವನು ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಸೋಫಾದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತೆ. (ನನ್ನ ಹೈಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಮ್ಮಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ಟಾಂಗ್ ಮಾತಾಡುವಾಗ ನಿಂತರೆ ವಾಸಿ!) "ನೋಡು, ನಾನೂ ರಾಜನ ಪೇರೇಂಟು! ಅವನ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ! ನನ್ನೇ Bypass ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್ತಿದೀಯಲ್ಲ' ಅಂದೆ.

ಮಡದಿಯ ಮುಖ ತುಸು ಬಿಗಿದು ಕೆಂಪಾಯಿತು! ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ದುರದುರ ನೋಡಿದವು. "ಸರಿ ಸರಿ, ಅವನ ಸ್ಟಡೀಸ್‌ಗೆ ನಾನೇ ದಿನಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋದು! ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ ಹೋಂ ವರ್ಕ್ ಇರುತ್ತೆ ಒಂದು ರಾಶಿ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ವರ್ಕ್ ಪೂರ್ತಿ ನಿಭಾಯಿಸಿದೀನಿ, ನೀವೋ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟೆ ರಾತ್ರೀನೇ ಬರೋದು. 'ಏನಮ್ಮ ಎರಡು ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ಲಿ ಕಮ್ಮಿ ಮಾರ್ಕ್ ಬಂದಿರೋದು ನೋಡಿ ಅಪ್ಪಂಗೆ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತಲ್ಲ' ಅಂದ ರಾಜ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು! ಅವನಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ಈಗ ನಿಮಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತೋರಿಸೋದು ಸರಿಯೇ ನೀವೇ ಹೇಳಿ!" ಅಂತ ಸವಾಲ್ ಹಾಕಿದಳು.

ನಾನು: 'ಅದೂ ಸರಿ ಅನ್ನು!'

(ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ! ಈ ವಾದದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜಯ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ವಾಂಗೀಭಾತ್ ಸುವಾಸನೆ ಬೇರೆ ಬರ್ತಿತ್ತು!)

*

*

*

ನೀತಿ: ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ನೋಡದಿರುವುದೇ ಕ್ಷೇಮ!

ಲಿಪ್ಪು ದಾತ

— ಸೂರಿ

“ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದೀರಾ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಮೇಲೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು, ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು, ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರು ನಮ್ಮ ಜೋಯಿಸರು. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ಅವತ್ತು ಎಂಟುಕಾಲರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹತ್ತಿರದ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ಬಂದದ್ದು — ಬೌರಿಂಗ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಕಡೆ ಹೋಗೋ ಬಸ್ ಹಿಡಿಯೋಕ್ಕೆ ಅಂತ.

ಆದರೆ ಈ BTS ಬಸ್ಸುಗಳಿವೆ ನೋಡಿ. ಬಲು ಬುದ್ಧಿ ಅವಕ್ಕೆ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾ ಗಿರೋದು ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಯಾವ ರೂಟಿನ ಬಸ್ಸು ಬೇಕಾದರೂ ಫುರ್ ಫುರ್ ಅಂತ ಬಂದು ಹೋಗ್ತಾ ಇರತ್ವೆ. ಅವತ್ತೂ ಹಾಗೇನೆ, ಥರ್ಟ್ ನೈನೂ, ಫಾರ್ಟಿ ಒನ್ನೂ ಅಂತ ಯಾವ ಯಾವದೋ ಬಂದದ್ದೂ ಬಂದದ್ದೇ. ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ. ಯಾಗೇಹೋಗಿದ್ದೂ ಹೋಗಿದ್ದೇ.

ಛೇ, ಎಂಥಾ ಬಕರಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ, ಈ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು! ಇನ್ನಾ ಆ ಬಸ್ ಬಂದೂ, ನನಗೆ ಜಾಗಾ ಸಿಕ್ಕೀ, ನಾನು ಬೌರಿಂಗ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಸೇರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜೋಯಿಸರು ಹೇಳಿದ ಮುಹೂರ್ತ ಮೀರಿ ಹೋಗಿರಲ್ವೇ? ಈಗ ಏನಪ್ಪಾ ಮಾಡೋದು ?

ಸರಿ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಸಂಕಟ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ವೆಂಕಟರಮಣ ಅಂತ! ಹಾಗೇ ಒಂದು ನಿಮಿಷಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲದ ಭಕ್ತೀನಾ ತಂದುಕೊಂಡು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ. “ನನ್ನವ್ವಾ, ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಎಂದೋ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ರಾ, ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡರೇ ಸಾಕಂತೆ, ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರಾನ ದಾಟಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷ ಮುಟ್ಟಿಸ್ತೀಯಂತೆ ನಂಗೇನೂ ಮೋಕ್ಷ ಇಷ್ಟು ಬೇಗಲೇ ಬೇಡ. ಈಗ ಸ್ವಯಕ್ಕೆ ಈ ಜಾಗದಿಂದ ದಾಟಿಸಿ, ಬೌರಿಂಗ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನ ಮುಟ್ಟಿಸೋಕ್ಕೆ ಆಗೋದಿದ್ರೆ ಅಷ್ಟು ಸಾಕು

“ಛೇ, ಛೇ, ಇದೇನ್ ಸಾರ್, ನೀವು, ಈ ಬಸ್ ಸ್ವಾಪಲ್ಲಿ? ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ,

ನನ್ನ ಕಾರಲ್ಲೇ ಡ್ರಾಪ್ ತಗೋಳೋರಂತೆ” ಅಂತ ಯಾರೋ ಅಂದ ಹಾಗಾಯಿತು, ಅರೆ, ಇದೇನು ಭ್ರಮೇನಾ ಅಂತ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಂತೀರಾ! ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ಲಡಕಾಸಿ ಕಾರು ನಿಂತಿದೆ. ಡ್ರೈವರ್ ಸೀಟಲ್ಲಿದ್ದವನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಹಲ್ಲು ಕಿರೀತಾ ಇದಾನೆ!

ಯಾರಿರಬಹುದು, ಪಾರ್ಟಿ,? ನಾನು ಅವನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲೂ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೇನೋ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೇ ದೊಡ್ಡ ಸಂತೋಷ ಅನ್ನೋ ಥರಾ ಇದೆ ಅವನ ಮುಖ. ಸರಿ ಯಾರಾದರೇನಂತೆ. ನನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗತಾನಲ್ಲ ಅದು ಮುಖ್ಯ. ಅವನು ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಏರಿಕೊಳ್ಳೋದು ಜಾಣತನ. ಅಂತಂದೋನೆ ಛಟಕ್ ಅಂತ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆ. ಕಾರು ಹೊರಟು.

“ಒಳ್ಳೇ ದೇವರು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬಂದರಪ್ಪ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದಿದ್ರೆ ನನ್ನ ಪಾಡು ಈವತ್ತು ಗೋವಿಂದಾ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು” ಅಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿಯೇ ಮಾತು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ.

ಆದರೆ ಅದು ಅವನ ಕಿವಿಗೇ ಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗ ಅವನೇ ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ವಿಷಯಾನೇ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡ

“ರಿಟೈರಾದ ಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲೇ ಸೆಟಲ್ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ ಸಾರ್?”

ನಂಗೋ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಉರಿ ಹತ್ತಿಕೋತು. ಎಲಾ ಇವನಾ! ಏನೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗೇ ಕೂದಲು ನರೆತಿದೆ. ಮುಂದೆಗಡೆ ಎರಡು ಹಲ್ಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲ್ಲಾಡ್ತಾ ಇವೆ ಅನ್ನೋದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ನಾನೇನು ರಿಟೈರಾದೋನ ಥರಾ ಕಾಣಿಸ್ತೀನಾ ಇವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ? ಅಲ್ಲೇ ಎರಡು ತಾಟಲೇ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸಾ ಕೆಡಬಾರದಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ತಗೊಂಡೆ ಆದರೂ ನಂಗೆ ಇಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸರಿ ಬೀಳೊಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಥರಾ ಗಡಿಗೆ ಮುಖಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂತೆಕೊಂಡೆ.

ಆದರೆ, ಅವನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ ತಾನೆ? ಭಂಡ ಬಡ್ಡೀ ಮಗ. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ.

“ಸಾರ್, ಈ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದವರೂ ಸಹಾ ಆಟಾಬಾಂಬ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಂತಲ್ಲಾ, ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ಸಾರ್ ? ”

ಎಲಾ ಇವನಾ! ಮಾತಾಡೋಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಾನೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೇ ಇವನಿಗೆ? ಬಸ್ ಟ್ರಾಜ್ಫ್ ಏರಿಕೆ, ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆ ದುಬಾರಿ, ಕರೆಂಟು ಬಿಲ್ಲು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ರೋಡು ಅಂತ ನಮ್ಮದೇ ನೂರೆಂಟು ತಾಪತ್ರಯಗಳು ಇರೋವಾಗ ಎಲ್ಲೋ ಯಾರೋ ಏನೋ ಮಾಡಕೊಂಡ್ರು. ಅಂತಂದ್ರೆ ನನ್ನ ತಲೇನ ಯಾಕೆ ತಿನ್ನಾನೆ ಇವನು? ನಾನೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪೇಪರಲ್ಲಿ ಹೆಡ್‌ಲೈನ್ ನೋಡ್ತಾನೆ ಇರ್ಟೇನೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓದೋದೋ, ಇಲ್ಲಾ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡೋದೋ, ಅನ್ನೋ ತಾಪತ್ರಯಕ್ಕೇ ಹೋಗಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಇರೋ ಜಾಯಮಾನಾನೇ ನಂದು? ಗೊತ್ತಿರಲಿ. ಗೊತ್ತಿರದೇ ಇರಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಡೆದೇ ಬಿಡ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಅಪ್ಪೇನೇ, ಒಂದು ಉಡಾಫೆ ಹೊಡೆದೆ, ಭಾರಿ ಜೋಕ್ ಮಾಡೋನ ಥರಾ.

“ಅಯ್ಯೋ, ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ನಾವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಎಷ್ಟು ದಿನಾ ಅಂತ ಅವರೂ ತಾನೇ ಅದನ್ನೂ ಶಿವಕಾಶಿಯಿಂದಲೇ ತರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಆಗತ್ತೆ? ಹ್ಲೆ ಹ್ಲೆ”

“ಒಳ್ಳೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಿ ಸಾರ್” ಅಂತ ಅವನೂ ನಕ್ಕ. ಆದರೆ ಅವನ ನಗೂ ನೋಡಿದ್ದೆ ನನಗೇನೋ ಅನುಮಾನಾ ಬಂತು ಅವನು ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ಉತ್ತರಾನೇ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ, ನನ್ನ ಉತ್ತರದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಿಲ್ಲ, ಏನೋ ಉಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ನಗ್ತಾ ಇದಾನೆ ಅಂತ. ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗ್ಲಿ, ಹೀಗಾದರೂ ಅವನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸೋಕೆ ಆದ್ರೆ ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲವೆ?

ಆದ್ರೆ, ಅವನಾ? ಮತ್ತೆ ಕುಯೋಕೆ ಶುರೂ ಮಾಡಿದ, ಒಳ್ಳೆ ಮೊಂಡು ಬ್ಲೇಡ್ಲಿನ ಥರಾ.

“ಸಾರ್, ಅವರು ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಂದುವರೆದ್ರೂ ಅಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೋ nuclear options ಏನು ಸಾರ್ ?”

“ಹಯ್ಯೋ, ನೀವೂ ಸರಿ! ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೇ? Options ಏ? ಯಾವ ಬಾಬತ್ತಿನಲ್ಲಿ? ಯಾವದು ತಗಂಡ್ರೂ ನಮಗಿರೋ Options ಎಲ್ಲಾ unclear ಏ, ಏನಂತೀರ?”

ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಉಪಚಾರದ ನಗು ಅವನ ಕಡೆಯಿಂದ. ಎಲಾ ಇವನಾ, ನಾನೇನು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ್ನಾ, ಇಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಇವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಉತ್ತರ ಹವಣಿಸ್ಕೊಂಡು ಕೂತಿರೋಕೆ? ಅಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ ಬೇಡ್ವಾ?

ಇಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಖಂಡಿತ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಗೂಬೆ ಮತ್ತೆ ತಲೆ ತಿನ್ನಕ್ಕೆ ಶುರೂ ಮಾಡಿದ.

“ಆಯಿತು. ಆದ್ರೆ ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೀತಾ ಹೋದ್ರೆ ಈ sub-continent ನಲ್ಲಿ radio-activity ಲೆವೆಲ್ಲು ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗೊಲ್ಲವೇ, ಸಾರ್ ?”

“ಸರೀ ಹೋಯ್ತು, ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ನೀವು? ಇದೇ ರೀತಿ ದಿನಕ್ಕೆರಡು ದೂರ ದರ್ಶನ ಕೇಂದ್ರ ಅಂತಾ ಇವರು ಶುರೂ ಮಾಡಕೊಂಡ್ತಾ ಬಂದ್ರೆ, ರೇಡಿಯೋ ಕೇಳೋ ಜನಾನೂ ಇರ್ತಾರೆ ಅಂತೀರಾ? Mark my words, ಇನ್ನ ಎರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ radio ನಲ್ಲಿ ಏನಾದ್ರೂ activity ಇದ್ರೆ ಕೇಳಿ.

“ಹ್ಲೊ, ಹ್ಲೊ, ಈವತ್ತು ನೀವು ಒಳ್ಳೇ form ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಾ ಸಾರ್. ಆದ್ರೆ ಸಾರ್, ನೀವು ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ನಿಮಗೆ ಈ sense of humour ಉ, ಈ diplomacy ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ಅಂಬೋಣ”

ಆರೆ, ಇವನಿಗೆ ಏನು ಬಂದಿದೆ ಇವತ್ತು? ಸುತ್ತೀ ಬಳಸಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ರಿಟೈರ್‌ಮೆಂಟೂ, ರಿಟೈರ್‌ಮೆಂಟೂ ಅಂತ ಹೊಡಕೋತಾ ಇದಾನಲ್ಲ! ಇನ್ನಾ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸ್ ಇದೆ ಅನ್ನೋದು ಮುಖಾ ನೋಡಿದ್ರೆ ತಿಳಿಯೊಲ್ಲವೇ ಈ ಬೇಕೂಫನಿಗೆ? ಆಯಿತು, ಇನ್ನೆರಡ್ ನಿಮಿಷಾ, ಇನ್ನೇನು ಬೌರಿಂಗ್ ಇನ್ಸ್ ಟ್ಯೂಟು ಬಂದು ಬಿಡತ್ತೆ. ಆಮೇಲೆ ಈ ಗೂಬೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸ್ಕೋಬಹುದು.

ಅವನೂ ಯಾಕೋ ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಾ ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಮುಖಾ ನೋಡಿ ಅನಿಸಿರಬೇಕು, ಯಾವದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡೋಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ ಅಂತ.

ಉಹುಂ, ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿಯೇ upset. ಆ ಬಿಷಪ್ ಕಾಟನ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಶುರೂ ಮಾಡಿದ:

“ಅಗೋ ನೋಡಿ ಸಾರ್, ನಿಮ್ಮ Alma Mater ಉ” ನನಗೆ ಅವನು ಏನಂತಿದಾನೆ ಅನ್ನೋದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. “Alma Mater ಉ ? ಹಾಗಂದ್ರೆ

ನಪ್ಪಾ? ಆಲೂ ಮಟರ್ ಧರಾ ಅದೂ ಒಂದು ಸೈಡ್ ಡಿಶ್ ಏನವ್ವಾ ?”

“ಏನ್ ಸಾರ್, ಹೀಗಂತೀರಾ? ನೀವು ಓದಿದ್ದೂ, ಬರೆದಿದ್ದೂ ಎಲ್ಲಾ ಈ ಸ್ಕೂಲಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲವೇ?”

“ಹಯ್ಯೋ ನೀವೂ ಸರಿ. ಗುರುಕುಲಮ್ಯಾ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲೂ, BMS College ಉ ಅಂತ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ದುರಭ್ಯಾಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಆಗಿ ಬಸವನಗುಡೀಲೆ ನಡೆದು ಹೋದ್ದು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದ್ರೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಚಕ್ಕರ್ ಹೊಡೆದು ಸಿನಿಮಾಗೆ ಬಂದದ್ದು ಬಿಟ್ರಿ ನನ್ನ student life ನಲ್ಲಿ ಈ ಕಡೆಗೆ ಗೆಲ್ಲಾ ಬಂದೋನೇ ಅಲ್ಲ.”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ, --- ಹಾಗಾದ್ರೆ --- ನೀವು ರಾಜಾ ರಾಮಣ್ಣ ಅವರಲ್ಲವೇ?”
ಒಂದು ರೀತಿ ಗಾಬರಿಯಾಗೇ ಕೇಳಿದ.

ಹೋದ್ದು, ಈಗ ಅರ್ಧವಾಯಿತು, ಇವನು ನನ್ನ pick up ಮಾಡಿದ್ದು, ಅಸಂಬದ್ಧ ಅಂತ ಅನಿಸೋ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ಅಂತ. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ನನಗೂ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ವಿಜ್ಞಾನಿ ರಾಜಾ ರಾಮಣ್ಣ ಅವರಿಗೂ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆ ಇದೆಯಂತೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ರಸ್ತೆಲಿ ಜನ ನನ್ನನ್ನ ಅವರೂ ಅಂತ ಭಾವಿಸ್ಕೊಂಡು ಮಾತಾಡಿಸಿದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ನನಗೇನಾ ದರೂ ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಉಪಯೋಗ ಅಂತ ಆಗಿರೋದಾಗಿದ್ರೆ, ಇದೇ ಮೊದಲನೇ ಸಲ ಅಂತೀನಿ.

ಬರ್ತಾ ಇದ್ದ ನಗೂನ ತಡಕೊಂಡು ಹೇಳಿದೆ. “ನಾನು ರಾಜಾ ರಾಮಣ್ಣನೂ ಅಲ್ಲ, ಮಂತ್ರಿ ಮಾಯಣ್ಣನೂ ಅಲ್ಲಪ್ಪ. ನಾನು, ನಾನು ಸಾಚಾ ಸೂರಣ್ಣ, --- tired engineer ಉ ಅಷ್ಟೆ retired scientist ಅಲ್ಲ ... ಹೋದ್ದು, ಹೋದ್ದು ಹೋದ್ದು ”

ಭಾರಿ ಜೋಕೂ ಅಂದರೆ ಇದಪ್ಪಾ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದ್ರೆ, ಆರೆ, ಅವನೇನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾನೆ? ಅಲ್ಲೇ Hajee's ಎದುರಿಗೆ ಗಾಡೀನ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಣೆ ಹಣೆ ಚಚ್ಚಿಕೊತಾ ಇದಾನೆ! ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಹನಿ ನೀರು ಕೂಡಾ.

“ಸಾರ್, ಮೊದಲೇ ಆ ಮಾತು ಹೇಳೊಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೇ ನಿಮ್ಮ ಕೈನಲ್ಲಿ?”

ಈಗ ನೋಡಿ, ಎಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ!”

“ಅಲ್ಲಪ್ಪಾ, ನೀವು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತಪ್ಪಿಗೆ ನನ್ನನ್ನ ಯಾಕೆ ಬೈತೀರಾ? ನಾನೇ ನಾದ್ರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕರೆದು ಹೇಳಿದ್ದೇ, ನಾನು ರಾಮಣ್ಣಾ ಅಪ್ಪ, ನನಗೆ ಲಿಫ್ಟ್ ಕೊಡೀ ಅಂತ?”

“ಹಾಗಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ಈಗ ನನ್ನ career ಏ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯ್ತಲ್ಲಾ ಸಾರ್— ಇನ್ನ ಮೂರು ವಾರ ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ” ಸಾರ್, ನಾನು “ಹರಕು ಸುದ್ದಿ” ಪೇಪರಿಗೆ Probationary Reporter ಆಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಅದೆಲ್ಲೋ ರಾಗಿ ಗುಡ್ಡದ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ ಮೇಳ ಅಂತಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ಅದನ್ನ ಕವರ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿದೋನೆ— ಸರಿ ಸಾಲ ಮೇಳ ಆನ್ನೋದು ನಡೀತಾನೆ ಇದ್ದವೆ, ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಾಲಕ್ಕರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ. ಆದರೆ The Father of the Indian Bomb ಅಂತ ಅನ್ನೋರು ಸಿಗೋದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ nuclear programme ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಪ್ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದೆ ಅಂತ ಆದ್ರೆ, ಆ ಅರೂಣ್ ಶೌರಿ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ ಇರಲ್ಲವೇ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೆ ಸಾರ್ ... ಇವತ್ತು ಇನ್ನ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಅಂತ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರೀಲಿ ಸಾರ್? ಹೋಯ್ತಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಜಾಬೂ?”

“ಅಯ್ಯೋ ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ, ಈ ಎಡೆವಟ್ಟಿನ ವಿಷಯವಾಗೇ ಬರೆದು ಬಿಡಿ; ಅಷ್ಟೆ.

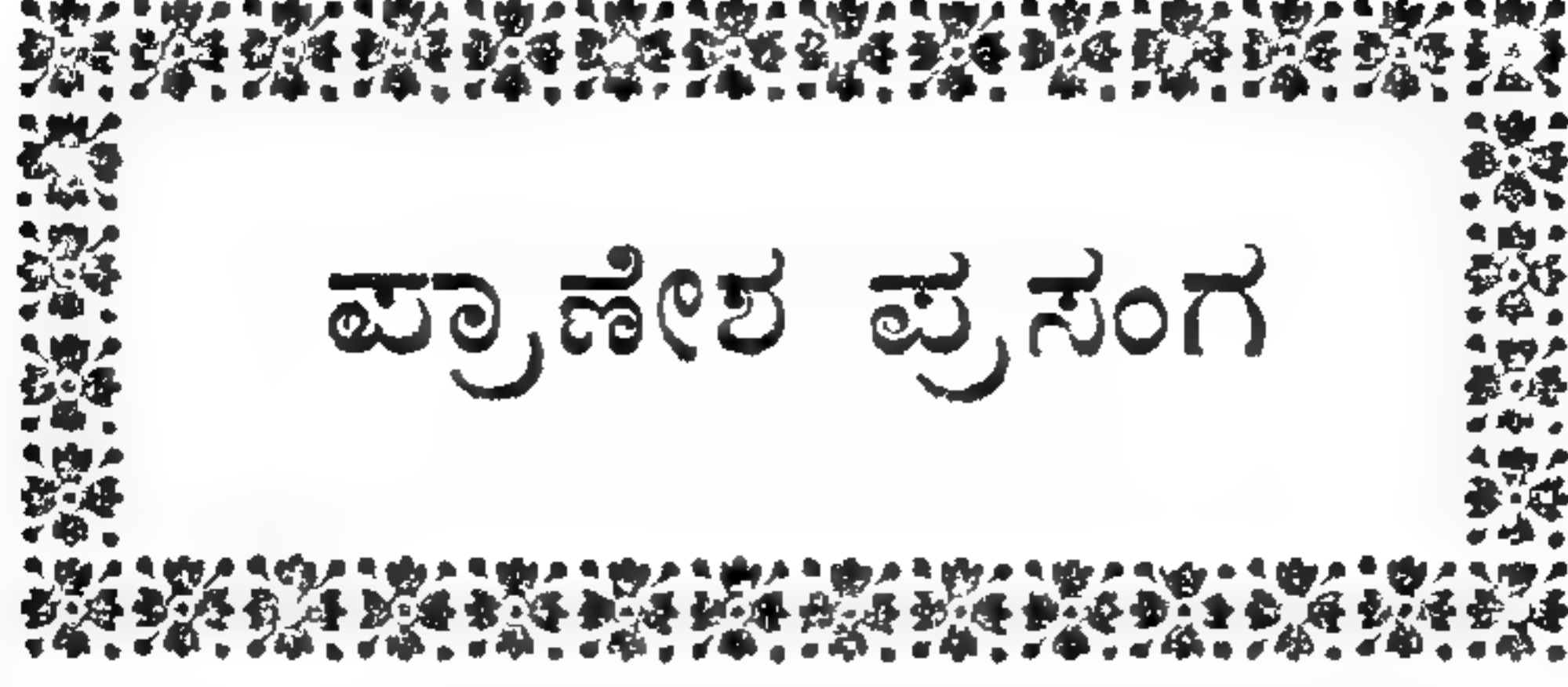
“ಸಾರ್, ನೀವೂ ಸರಿಯಾಗೇ ಹೇಳ್ತೀರಿ. ಈ ಧರಾ ಎಲ್ಲಾ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರೆದೇ ಅಂದ್ರೆ, ಅದನ್ನ ಅದು ಯಾವ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟೋನು ತಾನೆ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ?”

ತಕ್ಷಣ ಏನೋ ಹೊಳೆದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸನ್ನ ತೆಗೆದು ಅದರ ಲಿದ್ದ ಹಳೇ ಅಪರಂಜಿಯ ಒಂದು ಕಾಪೀನ. ಅವನ ಕೈಗೆ ತುರುಕಿ,

“ಈ ಪೇಪರಿಗೆ ಕಳಿಸಿ, ಇವರೇ. ಖಂಡಿತಾ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಬೇಕೂ ಅಂದ್ರೆ ನಾನೂ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀನಿ”

ಅಂದೋನೇ ಬೌರಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರೂಟ್ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದೆ. ಒಂಭತ್ತಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ನಿಮಿಷಾ ಇತ್ತು. □

ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ.....

ಪ್ರಾಣೇಶ ಪ್ರಸಂಗ

(ಅಣುಬಾಂಬಿನಿಂದ ಹರಿಗಳಿನ ಅಭಾವ)

—ರಾಮಿ

(ಕೊರವಂಜಿಯ 1957ರ ಜುಲೈ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ)

ಅಣು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಅನೇಕ ಅನಾಹುತಗಳ ಕುರಿತು ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಣು ಬಾಂಬುಗಳ ಕುರಿತು ತಲೆ ಕಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಪ್ರಾಣೇಶ ಅಂತಹ ಒಂದು minor—very minor—ಘಜೀತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು.

ಗೌರತ್ತೆ ಅಡಿಗೆಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ವಚನ ಭಾರತ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಎಲೆಕ್ಷಿ ದೀಪದಡಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕುರುಡು ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲೇ, ಪಾಪ, ತಡವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರಳಾ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹಿಂದೀ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಲೇಖನವೊಂದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕಿಳಿಸಲು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದಳು. ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಬಯ್ಯುವುದು ಕೂಡ ಆಕೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ! ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಟ್ಯೂನ್‌ಗಳನ್ನು ಹಿಂದೀ ಸಿನಿಮದವರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ತಮಿಳರು ಕದ್ದು, ತಮಿಳರಿಂದ ಕನ್ನಡದವರು ತಸ್ಕರಿಸಿ ಬರೂವಾಗ ಆಗುವ ಅನಾಹುತವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಮ್ಮ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೂ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅದು ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಬೀರಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇತ್ತ ಪ್ರಾಣೇಶ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ, ನಾನೊಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ. ಆತ ಇಡೀ ಭೂಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಆದಿಶೇಷನ ಮುಖ (ಹ್ಯಾಗಿರುತ್ತೋ ಅದು!) ಮಾಡಿಕೊಂಡು—ಅಂದರೆ ಬಲು ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು

ನವದುಂದುಭಿ'ಗೆ ಏನನ್ನೋ ಗೀಚುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನಿಶ್ಯಬ್ಧ. ಎಲ್ಲವೂ ಗಂಭೀರ. ನಾನೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ನವದುಂದುಭಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆಗೊಂದು ಬಂದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೇಲೆ ಸನ್ನ ಹುರಿಗಳಿನ ತಟ್ಟೆಯನ್ನಿಟ್ಟಂಥವ ನಾಗಿ, ಒಂದೊಂದೇ ಕಾಳನ್ನು ಬಾಯಿಗೆಸೆಯುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿನ ಪೌನವನ್ನು ಕದಡ ತೊಡಗಿದೆ. ಇಲೆಕ್ಷನ್, ನಯಾ ಪೈಸಾ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಕೋಲಾಹಲ ಮುಗಿದು ಒಂದಿಷ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿಯುಂಟಾದ ಆ ವಾತಾವರಣ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾಣೇಶನೊಡನೆ ಕಳೆದ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ ನೆನಪಾಯಿತು. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸುದ್ದಿಯ ಚೂರಿನ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಚುಚ್ಚಿ ಮೂತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾಲ ಹೋಯಿತು. ಈಗ ಪ್ರಾಣೇಶ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ 'ಪ್ರಬುದ್ಧ'ನಾಗಿ ದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ಆ ವರಸೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ? ಹೀಗೆ ಏನೇನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುರಿಗಳು ಖಾಲಿಯಾಯಿತು. ನೆಟ್ಟಗೆ ಪ್ರಾಣೇಶನ-ಕೋಣೆಗೆ ನಡೆದೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಹುರಿಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ವೃಣಾತ್ಮ ಮುಟ್ಟಿ ಕೂಡ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನೊಮ್ಮೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಆದರೂ ಮಾತನಾಡಲಾರ ಮುಖ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಯಿತು. ಪೇನದ ತುದಿ ಪರ್ತಿನ ಕಾಲರಿಗೆ ತಗುಲಿ ಮಸಿಯ ಚಿತ್ತಾರ ಬಿಡಿಸಿದರೂ ಇವನಿಗೆ ಅದರ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲ. “ಏನಯ್ಯ ಅಂಥ ಮಹಾ ವಿಷಯ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಿದೀಯ?” ಎಂದು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಪೇನ ಕಸಿದು ಕೆಳಗಿಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದೆ. “ಕಾಲರೆಲ್ಲ ಮಸಿ ನೋಡು” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ “ಇರಲಿ ಬಿಡಪ್ಪ” ಅಂತಾನೆ ಭೂಪ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ “ಮೊನ್ನೆ ಹೈಡ್ರೋಜನ್ ಬಾಂಬು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರಲ್ಲ ಬ್ರಿಟಿಷರು. ಆ ದ್ವೀಪದ ಹೆಸರು ಯಾವುದು?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇರೆ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನು, ಚಕ್ಕ ಬಾಂಬು!

“ಕ್ರಿಸ್ತನ ದ್ವೀಪದ ಮೇಲೋ ಎಲ್ಲೋ ಹಾಕಿದರಂತೆ. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ಅದು ಅವರ ಕರ್ಮ ಅಂತಿಟ್ಟುಕೋ. ನೀನು ಯಾತಕ್ಕೆ ತಲೆ ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ? ಹುರಿಗಳೂ ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದೀಯಲ್ಲ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಾನು ಅವನತ ಟ್ಟಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದೆ.

“ಲೋಕ ಮುಳುಗೋದರಲ್ಲಿದೆ ಈ ಆಟಂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ನಿನಗೆ ಈ ಹಾಳು ತಿಂಡಿ ಚಿಂತೆ--- ಅಂದಹಾಗೆ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ--- ಆ ರಸೆಲ್ ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆ ಯಿದೆಯಲ್ಲ”

“ಏನಂತ? ತಾನು ಐದನೆ ಸಲ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನಂತಲೆ?”

“ಛೂ, ಬಿಡಯ್ಯ ನಿನ್ನ ತಮಾಷೆ---ಆಟಂ ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಯೋಗದ ಕುರಿತು ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಏನೋ ಹೇಳಿದರಲ್ಲ. ಆ ಕಟಿಂಗ್ ಕೊಂಚ ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಬಿಡಪ್ಪ.

“ಯಾತಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ರಾದ್ದಾಂತ? ಆಟಂ ಬಾಂಬನ್ನು ಕುರಿತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ‘ನವದುಂದುಭಿ’ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ್ದೇನಿಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳು. ಮಾರುದ್ದ ಲೆಕ್ಕರು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶಿಂಗ್ರಯ್ಯನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ‘ಆತ ಆಟಂ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಒಂದು ಬೋರು ಮಾಡಿದ ನೋಡು...”

“ಆದರೂ ಲೋಕದ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದ್ದು ನಾವು ಮಾಡಲೇಬೇಕು ನೋಡು...”

“ನನ್ನ ಕೈಲಾಗುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಕಣಯ್ಯ, ನಾನೇನು. ಆಟಂ ಬಾಂಬು ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಎಸೆಯೋದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ‘ಪೀಸಿ’ಗಾಗಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶನ ಬಿಗಿದ ಮುಖ ಸಡಿಲಾಗಿ ಒಂದು ಹದಕ್ಕೆ ಬಂತು. “ಹೌದು, ಹೌದು. ಆಟಂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೇನೇ ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು. ಪೀಸಿಗೆ, ಪೀಸಿಗೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ eternal peace ತರ್ತಾರೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ—ಅಷ್ಟೆ ಅದಕ್ಕೇನೆ ಈ ಸಲ ‘ನವದುಂದುಭಿ’ಲಿ ಈ open letter ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ”

“ಎಂಥಾ ಓಪನ್ ಲೆಟರಪ್ಪ ಅದು?”

“ಆಟಂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನದ್ದೇಶಿಸಿ ಕಣೋ”

“ಭೇಷ್ ! ‘ನವದುಂದುಭಿ’ಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಓಪನ್ ಲೆಟರಿರೋದನ್ನ ಓದಿ ಪಾಪ ಧರಧರಧರಾಂತ ನಡುಗಿ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಂದು ಪ್ರಾಣೇಶನ ಪಾದಕಮಲಕ್ಕೆರ್ಪಿಸದಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಭೇಷ್!”

“ಹಾಗಲ್ಲ ಕಣೋ, ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರೆಂದ ಮೇಲೆ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮಗಿದೆ...”

“ಅಯ್ಯೋ, ಅದನ್ನ ಸಾವಿರದೆಂಟನೇ ಸಲ ನೀನು ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು. ಆ ಮಾರು ಬಿಡು. ಸದ್ಯ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಬಸವ ಗೊತ್ತೇ?”

“ಬಸವ? ಹೌದು ಗುಡಿ ಮುಂದಿದೆ ಕಲ್ಲಿನದು”

“ಗೊತ್ತು ತಾನೆ? ಹೋಗು—ಆದರೆ ಬಾಲ ಹಿಡಿದು ತಿರಿಚು. ಆಟಂ ಬಾಂಬು ಹಿಡಿದು ಹುಯಿಲೆಬ್ಬಿಸುವ ತುಂಟರೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.”

“ಅಯ್ಯೋ ತಲೆ ಹಿಡಿದು ಹೋಗ್ತಾ ಇದೆ. ಏನದು ನೀನು ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು?”

“ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಡ. ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು. ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಗೆ ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗ. ಬಸವನ ಬಾಲ ತಿರಿಚಿ ಆತ ಏನಾದರೂ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ನೆಗದಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಪರಮೇಶ್ವರ ಕೂಡ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ತನ್ನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿಂದ ಆಟಂ ಬಾಂಬಿಗರನ್ನ ಸುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕ್ಷೇಮ ಉಂಟುಮಾಡಿಯಾನು.”

“ಥೂ ಹುಚ್ಚು, ಹುಚ್ಚು.”

“ನವದುಂದುಭಿಯಲ್ಲಿ open letter ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಡಲೆಸಾದಿಗಳನ್ನು ಹದಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಹುಚ್ಚೆ?” ಎಂದು ಅರ್ಧ ಖಾಲಿಯಾದ ಹುರಿಗಾಳಿನ ತಟ್ಟೆಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೈ ಇಕ್ಕಿದೆ. ಪ್ರಾಣೇಶ ತಟ್ಟೆಯನ್ನೆಳೆದು ಆಚೆಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. “ಮುಗಿತೇನಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಲೇಖನ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ಓಹೋ! ‘ಆಟಂ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ’ ಅಂತ ಶೀರ್ಷಿಕೆ”

“ಅವೆರಡಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏನಿದೆ? ಎರಡೂ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ದಾರಿ” ಎಂದ ಪ್ರಾಣೇಶ.

“ಓಹೋ ಹಾಗೇನು? ಆದರೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವೆರಡೂ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ದಾರಿಯಾದಾವು” ಎನ್ನುತ್ತಾ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹುರಿಗಾಳೆ ನ್ನೆಲ್ಲ ಕೈಗೆ ಸುರುವಿಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಯ ಮಗ ಮುಷ್ಠಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣೇಶನಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಳನ್ನೂ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಅವನು ಖಾಲಿ ತಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗೌರತ್ತಿಗೆ ಶರಣು ಹೋದ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಕ್ ಮುಗಿದಿತ್ತು.

“ಕಂಡೆಯಾ ಆಟಂ ಬಾಂಬಿನಿಂದಾದ ಅನಾಹುತ ?” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಖಾಲಿ ತಟ್ಟೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಪ್ರಾಣೇಶ.

“ಏನು ಸಸೂಚಾರ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ಹುರಿಗಾಳಿನ ಅಭಾವ!”

“ಹಾಗಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಉಳಿದಿದ್ದ ಮೂರು ಕಾಳನ್ನೂ ಕನಿಕರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಳು ಹೆಂಡತಿ.

ನೆನಪು

—ಗೌತಮ

ಜಾಗ್ರಫಿಯೆಂದರೆ ನನಗಾಗ ಅಲರ್ಜಿ ಆ ಜಾಗ್ರಫಿಯೋ ಉಟವಾದ ಬಳಿಕವೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಸುತ್ತ ಮರಗಳು. ತಂಪಾದ ವಾತಾವರಣ. ಆ ಮೇಷ್ಟರ ಧ್ವನಿ, ರಾಗವಾಗಿ ಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ ಜೋಗುಳವಾಗಿ, ನಿದ್ರೆಗೆ ಆಹ್ವಾನನೀಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದೊಂದು ದಿನ. ಅದೇ ತರಗತಿ. ಅದೇ ಮೇಷ್ಟರು. ಆದರೆ ಅಂದು ನಿದ್ರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಸ್ಲೋಗನ್‌ಗಳು ಕರೆದವು.

‘ನಿಮ್ಮ ಓಟು ಯಾರಿಗೆ?’

‘ಅಬ್ಬಯ್ಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಓಟು’ — — — ಇತ್ಯಾದಿ.

ನಿಧ್ಧೆ ಬರೋ ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೂರದ ಆ ಕೂಗುಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪಾಗಿ ತಾಕುತ್ತಿದ್ದವು. ನನ್ನನ್ನು ಕನಸಿನ ಲೋಕಕ್ಕೊಯ್ದವು.

ಆ ಗುಂಪಿನತ್ತ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತೇಲಿ ಹೋಯಿತು. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿತ್ತು !!! ಆ ಗುಂಪಿನ ಒಬ್ಬನ ಒಂದೊಂದು ‘ಧ್ವನಿ’ಗೂ ‘ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ’ಗಳು ಏನೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಉರಂಹೊಡೆದು ಸಿದ್ಧವಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು ಅನ್ನಿಸಿದಾಗ.

‘ನಿಮ್ಮ ಓಟು ಯಾರಿಗೆ?’ ಕೇಳಿತು ಆ ಒಂಟಿ ದನಿ.

‘ಅಬ್ಬಯ್ಯಪ್ಪನವರಿಗೆ’ ನಾನು ಅರಚಿದೆ, ಬಿಗಿದ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತ್ತುತ್ತ್ತು. ‘ಛೇರೇ’ ಎಂದು ಕೆನ್ನೆ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತೊಂದೇಟು. ಹಿಂದೆಯೇ ತರಗತಿಗೆ ತರಗತಿಯೇ ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟಿತು. ‘ಸೈಲೆನ್ಸ್’ — ಭೂಗೋಳದ ಮೇಷ್ಟರು ಅಬ್ಬರಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮೌನ.

ಒಂದು ಕ್ಷಣ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ, ಎಲ್ಲಿದ್ದೀನಿ, ಏನಾಯ್ತು, ಕೆನ್ನೇಗೇಕೆ ಏಟು ಬಿತ್ತು, ಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ಏಕೆ ನಕ್ಕರು ಎಂಬುದೊಂದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕೆನ್ನೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಆಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ಬರೆಗಳು ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿವೆ ಅಂತ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು.

ಆ ದಿನವೆಲ್ಲ ತಗ್ಗಿಸಿದ ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ!

ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ದಿನವೂ ನನಗೆ 'ಅಬ್ಬಯ್ಯಪ್ಪ' ಅನ್ನೋ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಗಂಟುಬಿದ್ದದ್ದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಅಂತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ.

“ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಲಿ ಈ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ ಅಂತ.”

ದುರ್ವಿನೀತನ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

— ದುರ್ವಿನೀತ

ಬೋಫಾರ್—

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸ ಗೋಫಾರ್. Go far ಎಂದರೆ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗು. Go for ಎಂದರೆ ಒಂದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗು. ಆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದಲ್ಲಾಳಿಯೇ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಬೋ ಫಾರ್ ಎಂದರೆ Bow for ಬೆನ್ನು ತಲೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಸು— ಏತಕ್ಕೋ ಆಗಿ. ಅದೂ ಕೂಡ ದಲ್ಲಾಳಿಗಾಗಿಯೇ ಎಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಹು ವಚನ ಬೋಸ್ ಫಾರ್. ಬೋ ಫಾರ್ಸ್. ಆದರೆ ಪ್ರಿಪೋಸಿಷನ್ನಿಗೆ ಎಸ್ ಎಂಬಕ್ಷರವನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ವಿಧಾನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗ್ರಾಮರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ, ಹೇಗೋ Some_ ವಿಧಾನವನ್ನನುಸರಿಸಿದರೆ ಅಪಾಯ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಆನಂದ ವಿಕಟನ್ ಹಗರಣವನ್ನು ಲೇಖಕರೂ, ಸಂಪಾದಕರೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ತಿಳಿಯದಿರುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಅಂಶಗಳು ಇವು;

೧. ಹೊವಿಟ್ಸರ್ ಹೊವಿಟ್ಸರ್ಗೆ ಪ್ರಾಸವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಹಾಗೆಂದೊಡನೆ ನೆನಪಾಗುವುದು ಹೀಡೆಲ್‌ಬರ್ಗ್. ಹೀಡೆಲ್‌ಬರ್ಗ್ ಎಂದರೆ ಫಿರಂಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಬಂದೂಕೂ ಅಲ್ಲ, ರಿವಾಲ್ವರ್ ಕೂಡ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಊರಿನ ಹೆಸರು ಬಹುಶಃ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೋರಿಸ್ ಬೆಕರ್ ಮತ್ತು ಸೈಫಿ ಗ್ರಾಫ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು. ಬೆಕರ್ ಎಂಬಾತನಿಗೂ ವಿಂಬಲ್ಡನ್ನಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ವಿಂಬಲ್ಡನ್ ಎನ್ನುವುದು ಟೆನ್ನಿಸ್‌ನ ಕಾಶಿ.

೨. ಕಾಶಿ ಇದು ಅವಿಮುಕ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಅಧಿಭೌತಿಕವಾಗಿ ವಾರಣಾಸಿಯಲ್ಲಿದೆ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಕ್ಷೇತ್ರ. ತ್ರಿಲೋಕಪಾವನೆಯಾದ ಗಂಗೆಯ ದಡದಲ್ಲಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಬರೆಯಲು ಕೈ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಜಾತ್ಯತೀತತೆ.

೩. ಜಾತ್ಯತೀತತೆ : ಎಂದರೆ ಸೆಕ್ಯೂಲರಿಸಂ. ಎಂದರೆ ಧರ್ಮಹೀನವಲ್ಲ; ಧರ್ಮನಿರಪೇಕ್ಷ ಎಂದರೆ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಪಂಗನಾಮ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರನ್ನೊಡೆದು ಚಿಕ್ಕ ಜಾತಿಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಬಿಡುವ in-built ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

.ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬೋಫಾರ್ ಕನ್ಸೆಪ್ಸ್ (bow - for -ಕನ್ಸೆಪ್ಸ್) ಮತ್ತು ಒಳಕಚ್ಚಾಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸ.

೪. ಇತಿಹಾಸ ಇತಿಹಾಸವು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯತ್ತ ಬೆಟ್ಟುಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಂದರೆ ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಜೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಸಾಕ್ರಟೀಸನು ವಿಷ ಕುಡಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕುರುಹು. ಜಗಮೊಂದೆ ವಲಂ, ಮಾನವಜಾತಿ ತಾನೊಂದೆ ವಲಂ what not ವಲಂ ! ಕುಟುಂಬ, ನೆರೆಹೊರೆ, ಗಲ್ಲಿ ಬೀದಿ ರಸ್ತೆ, ಹಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಣ, ರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರ, ಖಂಡ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಸತತ ನಡೆದಿರುವ ಅಲ್ಲ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವ, ಐಕ್ಯ ಮನೋಭಾವವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಜ್ವಲಂತ ಉದಾಹರಣೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇ ಸಹಕಾರ.

೫. ಸಹಕಾರ : ಎಂದರೆ ಸೊಸೈಟಿಯ ನೆನಪು. ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಎಂದರೆ ಲಿಕ್ವಿಡೇಷನ್ ಎಂದು ಬಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುಹಕಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವಿವೇಕಿಗಳು ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದಕೂಡಲೇ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಂತೆ. ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಎಂದರೆ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ ಸಮರ.

೬. ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ ಸಮರ ಎಂದರೆ ಕೋಲ್ಡ್ ವಾರ್ ಎಂದರೆ ಮರೆಯ ಇರಿತ. ಮರೆಯ ಇರಿತಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ದ್ವೇಷ. ದ್ವೇಷ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಶಾಂತಿ ಪ್ರಿಯರಿಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕ್ರಿಡಿಬಿಲಿಟಿ ಗ್ಯಾಪ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಹುಟ್ಟಿದೆ.

ಕ್ರಿಡಿಬಿಲಿಟಿ ಗ್ಯಾಪ್ ಗ್ಯಾಪ್ ಎಂದರೆ ಖಾಲಿ ಜಾಗ. ಬ್ಲಾಂಕ್ ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. Fill up the gap ಎಂದು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ Fill in the blank ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಏಪ್ರಿಲಿಗೂ ಅಕ್ಟೋಬರಿಗೂ ನಡುವೆ ಗ್ಯಾಪ್ ಇರುತ್ತದೆ. ನುಡಿಗೂ ನಡೆಗೂ ನಡುವೆ ಗ್ಯಾಪ್ ಭಾರೀ ಕಂದರವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಯುದ್ಧಕ್ಕೂ ಮುಂದಿನ ಯುದ್ಧಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಇರುವುದು ಗ್ಯಾಪ್. ಇದನ್ನು ಕಾಲಾವಧಿ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಕಾಲಾವಧಿ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಎಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಂತರವೇ ಕಾಲಾವಧಿ. ಸಹಕಾರ ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಸಂಘರ್ಷ ಎಂದರೆ ಯುದ್ಧ. ನಾವು ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯರು. ಆದುದರಿಂದ ಗಲಭೆ, ದೊಂಬಿ, ಹಿಂಸಾಚಾರ, ಯುದ್ಧ ಎಂದ ಪದಗಳ ಸುದ್ದಿಯೇ ಬೇಡ. ಆದುದರಿಂದ ಬೋಫಾರ್ ಸುದ್ದಿಯಾಕೆ ?

ಕಠಿಣ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ :

ಶಾಸಕ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಹೊವಿಟ್ಸರ್ ಫಿರಂಗಿ. ಇದರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅವ್ಯವಹಾರವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದಲ್ಲಾಳಿ (ಅ) ಅನಿವಾರ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಮಧ್ಯವರ್ತಿ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ಸೇವಾ ಕಾಂಕ್ಷಿ. ಅದುದರಿಂದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಹಲವರು ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ.

(ಆ) ಕಮಿಷನ್ ಇದು ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲೂ ಏನೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದವನೇ ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬೇಕು.

ಭಾವೈಕ್ಯತೆ ಇದು ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿದೆ. ಕಮಲ ಎಂದರೆ ಲೋಟಸ್.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷ. ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟ. ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸುವುದು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೇರುವುದು ಇವೇ ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕು. ಜನತೆ ಎಂದರೆ ಜನಾರ್ದನ. ಅವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು Super Duper ಜನಾರ್ದನರು.

(ಜನಾರ್ದನ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಜನಾರ್ದನ ಶಬ್ದದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ. ಸರಿಯುತ್ತರ ಕಳಿಸಿದ ಎಲ್ಲರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. - ಸಂ.)

ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ

—ಶಿವ

“ಓ ಹೋ ಹೋ! ಏನೂ? ರಾಯ್ರು ಮೂರ್ನಾಕು ದಿನದಿಂದ ಕಾಣಿಸ್ಸೇ ಇಲ್ಲ?”

“ಸೀಟಿನ ಪರದಾಟ ನೋಡಿ

“ಸರಿ, ಸರಿ, ಅರ್ಥ ಆಯ್ತು ಬಿಡಿ, ಮಗಂಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗೋ? ಮೆಡಿ ಕಲೋ? ಯಾವ್ದಾದ್ಲೂ, ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ

“ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ

“ಅಲ್ವೇ! ಹಾಗಾದ್ರೆ ಮಗಳಿಗೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಸೇರಿಸ್ತಿದೀರಾ? ಎಸ್ಸೆಲ್ಸೀಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಾರ್ಕ್ಸ್? ಕಾಲ ಕೆಟ್ಟೋಯ್ತು ಬಿಡಿ! ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಸ್ಸೆಲ್ಸೀಲಿ ಪಾಸಂತೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೈನ್ಸೇ ಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳನ್ನ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋದು? ಏನು ಕಥೆ

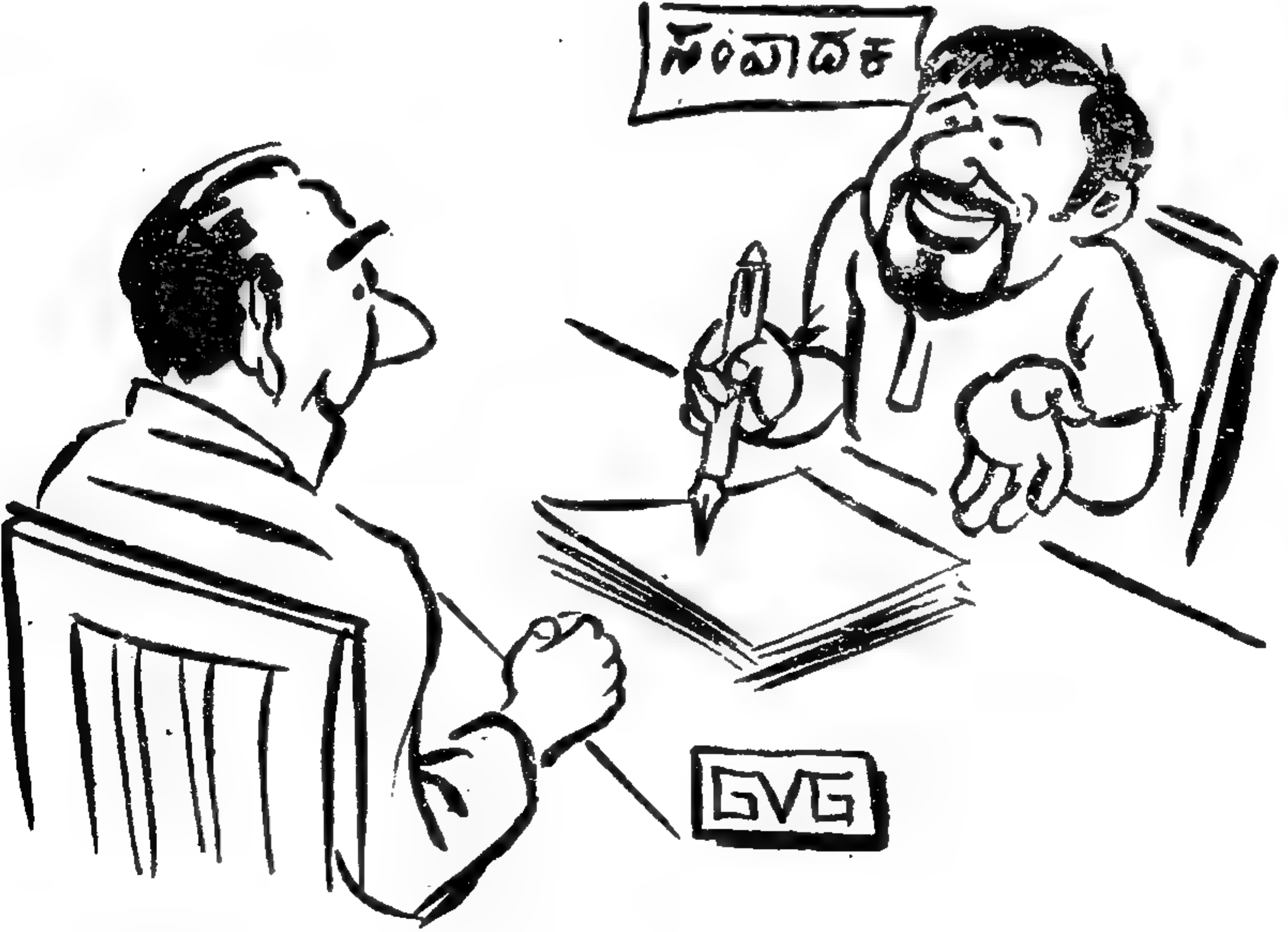
“ಅಲ್ಲಾ, ಅದಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ

“ಅದಲ್ವೇ? ಹಾ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬಿಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲ್ವೇ ಮಗಳು ಅಳಿಯ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೇ ಬಂದಿರೋದು ಮರತೇ ಹೋಗಿತ್ತು ನೋಡಿ. ಮೊಮ್ಮಗ ನಿಗೆ ಎಲೈಜಿ ಸೇರಿಸ್ಬೇಡ್ವೆ? ಅಲ್ಲ, ಎಲೈಜಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಆಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೇ ಸಾರ್. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ರಾಘವಾಚಾರ್, ಅದೇ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಲ್ಲಿ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿದಾರಲ್ಲಾ, ಅವ್ರೇ, ಅವರ ಮಗೂನ ಎಲೈಜಿಗೆ ಸೇರಿ ಸೈಕು ಅಂತ ಮನೇ ಹತ್ರ ಇರೋ ಶಿಶುಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದ್ರೆ, ಐದು ಸಾವಿರ ಕೇಳಿದ್ರಂತೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಫಂಡ್‌ಗೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅನ್ಯಾಯಾ

“ಅಯ್ಯೋ! ಅದಲ್ಲಾರೀ”

“ಏನ್ಸಾಯ್ರೇ, ಯಾವುದು ಕೇಳಿದ್ರೂ ಅದಲ್ಲಾ, ಇದಲ್ಲಾ ಅಂತೀರ! ಇನ್ನಾವ ಸೀಟಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರದಾಟಾ? ”

“ನಾನು ಮಾತಾಡೋಕ್ ಮುಂಚೆ ನೀವೇ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಬಾಯ್ ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ರೆ ನಾನು ಹೇಳೋದಾದ್ರೂ ಹೇಗೆ? ಮೂರ್ಛಾಕು ದಿನಗಳಿಂದ ಈ ಪಾರ್ಕಿನ ಬೆಂಚ್‌ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದಿರೋದ್ರಿಂದ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೊಕ್ಕೆ ಸೀಟ್ ಸಿಗದೆ ಪರದಾಡಿ, ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ ರಾಯ್! ”

“ಆನಂದ ವಿಗಡನ್ ಪ್ರಸಂಗದ ನಂತರ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಹಾಗಿರೋರು ಸ್ವೀಕರ್, ಧರ್ಮರಾಯನ ಹಾಗಿರೋರು ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೇ ಅಂತ ಬರ್ಯೋಣಾಂತಿದೀನಿ!”

ಪುಸ್ತಕ ವಿಮರ್ಶೆ

ಕಂಡದ್ದು ಕೇಳಿದ್ದು—

ಲೇಖಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಲಲಿತ ಪ್ರಕಾಶನ, ರಾಜೀಶ್ ಕಟ್ಟಡ, ದರ್ಬೆ ಪುತೂರು, ದ.ಕ.
ಪುಟಗಳು: 166 ಬೆಲೆ 15ರೂ.

ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದ ಶ್ರೀಮತಿ ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಹೆಗಡೆ ಅವರ ನಗೆ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ “ಮುಗುಳು” ಪ್ರಕಟವಾದ ಬಳಿಕ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ ಅವರ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊರಬಂದಿದೆ. ಇದು ಸೋದರಿ ಲೀಲಾ ಅವರ ಚೊಚ್ಚಲ ಪುಸ್ತಕ. ಇಲ್ಲಿನ ನಗೆ ಬರಹಗಳು ಹಿತವಾದ ನೆನಪುಗಳಂತೆ. ಮೆಲಕು ಹಾಕಿ ದಂತ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಖುಷಿ ಕೊಡುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿವು. ಬರಹಗಳ ವಸ್ತು ದಿನ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಿಂದ ಆಯ್ದಿದ್ದು, ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ನೂತನವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಕೊರಪಂಜಿ ಮತ್ತು ಅಪರಂಜಿಯ ಹಾಸ್ಯದ ಜಾಡಿನಲ್ಲೇ ನಡೆದಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಿರ್ಲೆ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತಾಗಲಿ. ಅದಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಪ್ರಕಾಶಕರ ಗೋಡೌನಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಹು ಬೇಗ ಬಿಕರಿಯಾಗಿ, ಹಾಸ್ಯ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುವ ಶೌರ್ಯ ಹಾಗೂ ಎಂಟಿದೆ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರಲಿ ಎಂದು, ಅಪರಂಜಿ ಹಾರೈಸುತ್ತಾಳೆ.

ಕಂಡದ್ದು ಕೇಳಿದ್ದು — ಒಂದು ಸ್ಯಾಂಪಲ್:

ಮತ್ತೊಂದು ಶ್ಲೋಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇದು ವನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ಶ್ಲೋಕ:

“ಯಾ ನಿಶಾ ಸರ್ವ ಭೂತಾನಾಂ ತಸ್ಯಾಂ ಜಾಗರ್ತಿ ಸಂಯಮೋ.....

“ಸರ್ವರಿಗೂ ಕತ್ತಲೆಯಾದಾಗ, ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತದೆ.....

ಒಂದು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುತ್ತದೆಯೇ. ಅವನು ಗೊಬೆಯೇ.

ಆತನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರದೇ?” ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಜನ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹಾಗಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಿ ಗೂಬೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಗೂಬೆ ಹೇಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾನಿಯೂ ವಿವೇಕಿ. ಕತ್ತಲಾದಾಗ ನಮಗೆ ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಿವೇಕಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಹಗಲೂ ಏನೂ ಕಾಣದು ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನಮಗೆ ಕಾಣದ್ದು ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಶಾಲೆಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತೀರ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಹೆಸ್ ಫುಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ, ಮೊದಲ ನೆಯ ದಿನವೇ ಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ 'ಸೀಟುಗಳು ತುಂಬಿವೆ' ಎಂದು ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ವೆಚ್ಚ ಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೀರ. ಆಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೇನೂ ಕಾಣದು. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ಅಂತಹ ಬೋರ್ಡನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಬದಲು. ಹಿಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಆಪ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ನಮಗೆ ಕಾಣದ, ಕಂಡರೂ ತಿಳಿಯದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಅನುಭವಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೀಟನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ಫೇರ್‌ಫ್ಯಾಕ್ಸ್” ಅಂತ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದರೆ ಸಾಕು. ಯಾಕೋ ಏನೋ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳ್ತಾರೆ ಕಣೋ!”

ಒಂದು ಸ್ವೀಡನ್ ಲೋಕಗೀತೆ

—ಕಪಟಕವಿ

ಭಾರತ ದೇಶಕೆ ಗನ್ನನು ಮಾರಲು
ಹೋಗುವ ಬಾರೇ ಬೇಗ ಸಖಿ,
ಭಾರತ ದೇಶದಿ ಲಂಚವ ಪಡೆಯುವ
ಮಧ್ಯಮರಾರೇ ಹೇಳು ಸಖಿ! ೧

ದೇಶವ ಕಾಯುವ ಮಂತ್ರಿಗಳವರೇ
ಆಯುಧ ಕೊಳ್ಳುವರೇನು ಸಖಿ?
ಕ್ರೋನರಿನಾಸೆಗೆ ಕೈಯನು ಒಡ್ಡುತ
ನಿಂತಿಹ ಜನರನು ನೋಡೆ ಸಖಿ! ೨

ಯುಣ ಯುಣವೆನ್ನಲಿ ನಾಣ್ಯಗಳು,
ಮರೆಯಲಿ ದೇಶದ ಕಾಳಜಿಯು
ತುಂಬಲಿ ಸ್ವಿಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬೊಕ್ಕಸವು
ವದನದಿ ಅರಳಲಿ ಸಂತಸವು! ೩

ಕಡತವ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆತ್ಮವನರ್ಪಿಸಿ
ಸಗ್ಗುವ ಕಾಣುವರೇನೆ ಸಖಿ ?
ಗನ್ನನು ಮಾರುತ, ಇವರನೆ ಕೊಳ್ಳುವ
ನಾವೇ ಧನ್ಯರು ನನ್ನ ಸಖಿ! ೪

ನಮ್ಮಿಾ ಲಾಭವ ಮೂರುವ ಲಾಭವು
ಬೇರಿನ್ನಿಹುಬೇ ಕಂದು ಮುಖಿ?
ಭಾರತ ದೇಶಕೆ ಗನ್ನನು ಮಾರಲು
ಹೋಗುವ ಬಾರೇ ಬೇಗ ಸಖಿ! ೫.

(ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ.)

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಸೈಸ್ ಕ್ರೀಟ್

ಪೀಣ್ಯ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಪೀಣ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಓಂಕಾರ್ ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

3/3, ಮೊದಲನೇ ಮೈನ್ ರಸ್ತೆ, ಹೊಸ ತರಗು ಪೇಟೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 002

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

94/2 ಸರ್ದಾರ್ ಪತ್ರ್ಪ್ಪ ರಸ್ತೆ
ಶೌಕೆತ್ ಮೊಹಲ್ಲ
ಬೆಂಗಳೂರು-560002

ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆ ಉಕ್ಕಿನ ಸರಬರಾಜುದಾರರು

ದೂರವಾಣಿ : 221107

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಬಿ. ಎಸ್. ವಿಜಯೇಂದ್ರ ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ಸ್

281, ಫುಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560010

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಶ್ರೀಂಗಾರ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್
ತುಮಕೂರು ರಸ್ತೆ, ಪೀಣ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ದೂರವಾಣಿ : 385449
350984

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟೆಕ್ನೊಲಿಂಕ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

35, 5ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಮೇಲ್, ಎಸ್. ಕೆ. ಗಾರ್ಡನ್
ಬೆನ್‌ಸನ್ ಟೌನ್, ಬೆಂಗಳೂರು-560046

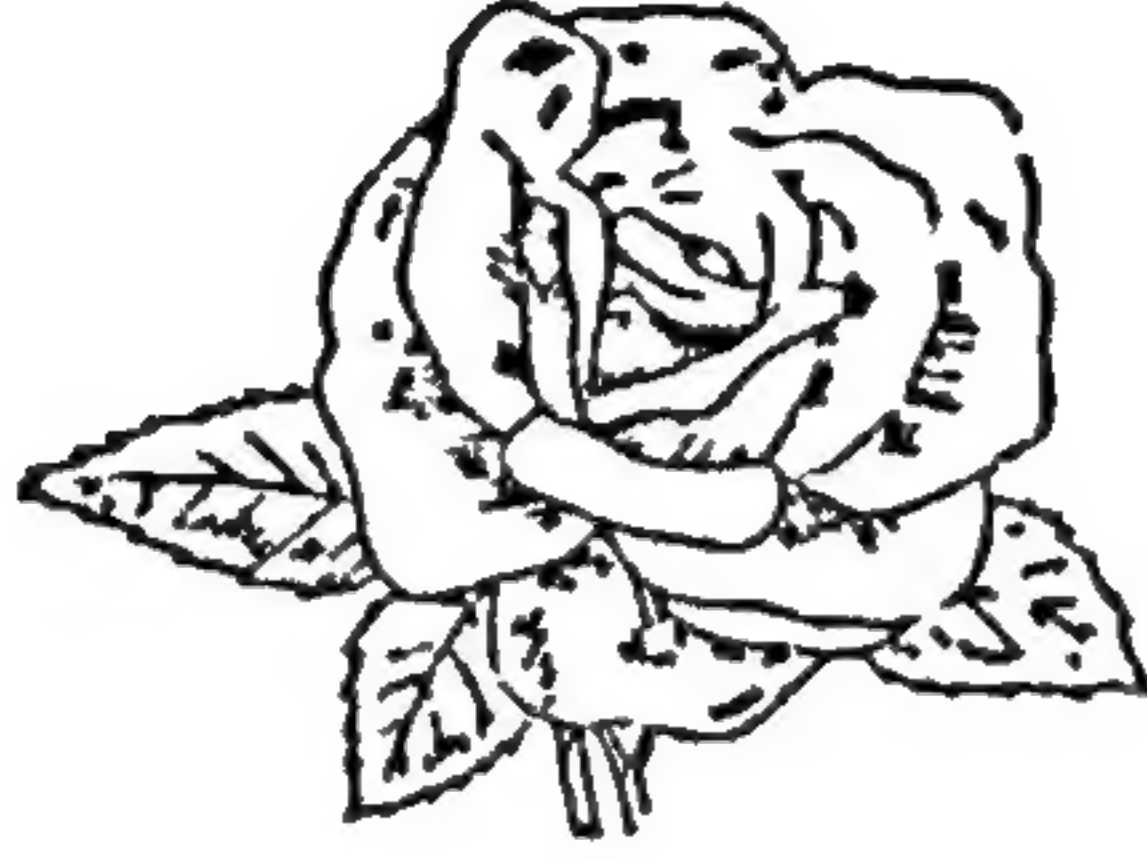

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಕ್ಸ್‌ಲರ್ ಟೂಲ್ಸ್ ಎಂಡ್ ಇಂಜಿನೀಯರಿಂಗ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

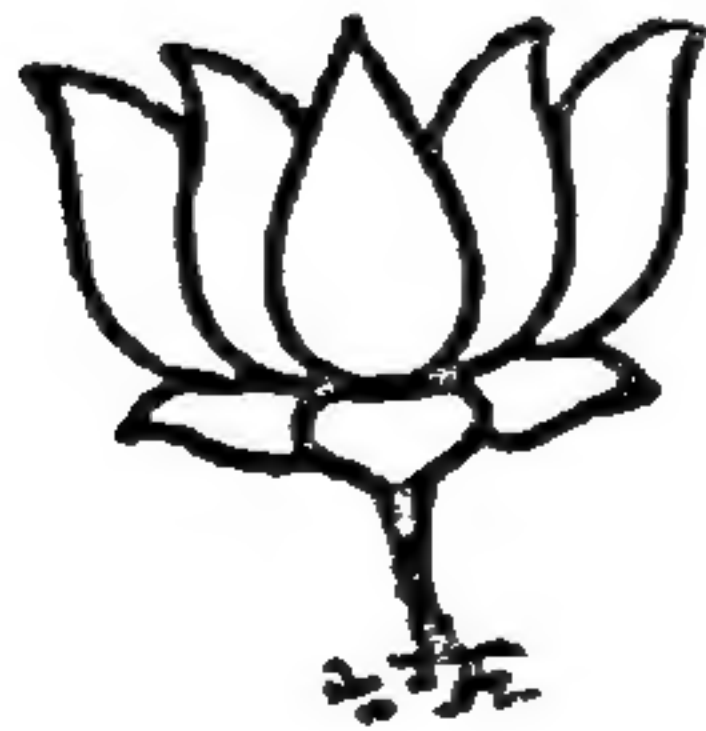
ಬಿ-20, 1ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಸ್ಟೇಜ್ ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

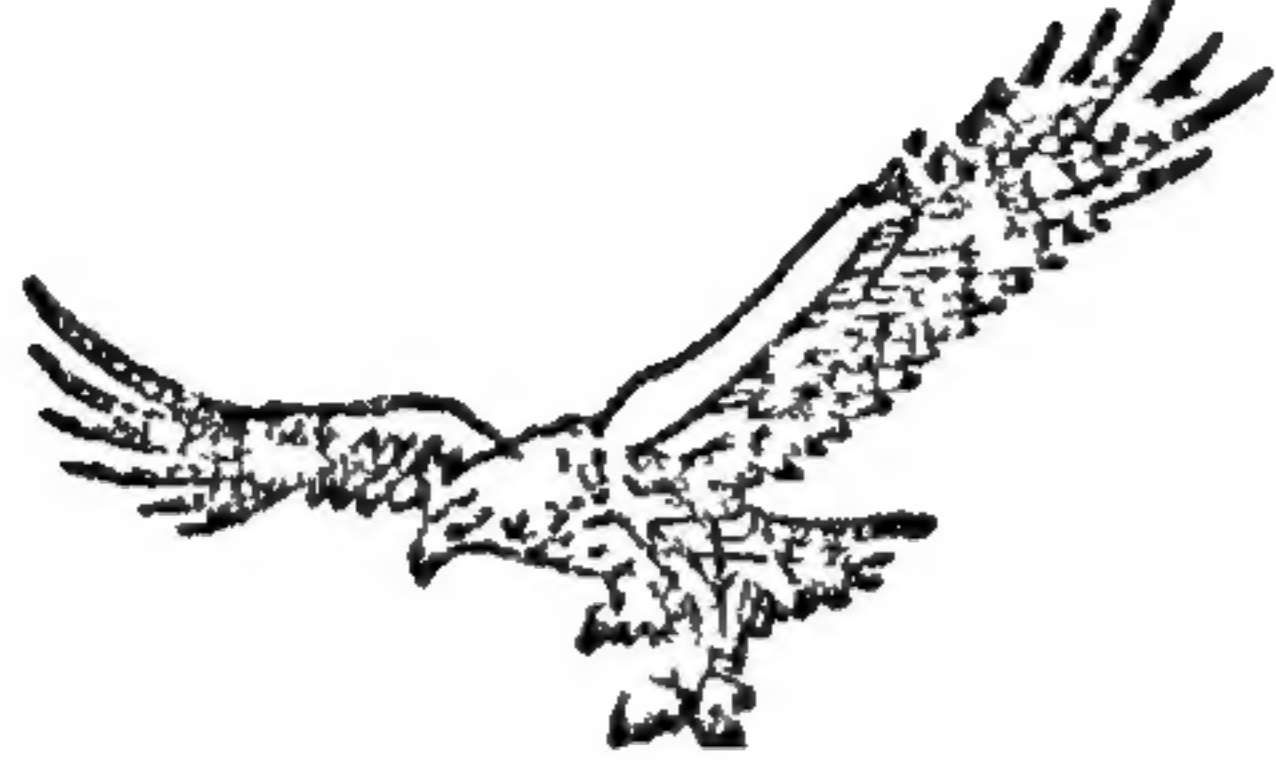
ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ಏಜನ್ಸೀಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು

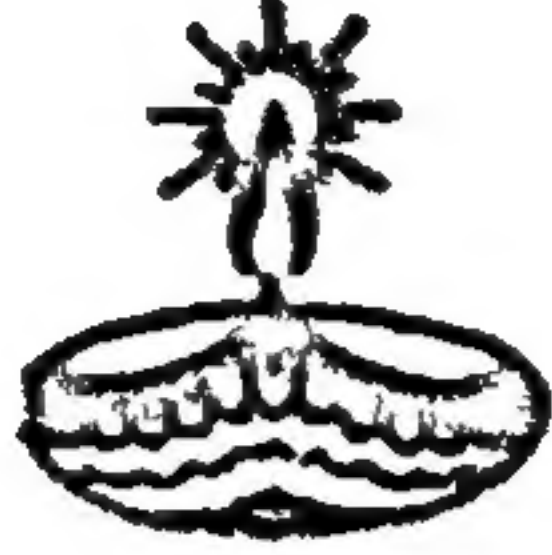
ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :—

ಸೈಲ್ವರ್‌ಹಾರ್ಡ್ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್

ಎ-118, ಪೀಠ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್,

ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನ್-ಕೀ ಕನ್ ಸೈಕ್ಲನ್ಸ್
(ಪ್ರೈ) ಲಿಮಿಟೆಡ್

11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003

ಫೋನ್ 364118

